

Український футбол

ДОШТОВІ ПОСЛАННЯ БАНК
УАВАЛЬ

Ціна вільна

видання газети

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

УКРАЇНА

Фото РЕЙТЕР

Ось вам і Загович, хлопці...

Все.
Надію, як і наші попередники, залишаємо прийдешнім...

Лише боюся, що на хвилі гіркого розчарування ми знову не почнемо один одного захлинемось у взаємних звищуваченнях — праведних і не дуже.

Облишмо фаховий розбір матчу на пізніше. Акцентувати увагу на методичних помилках тренерів і невправності гравців означає шукати горезвісного "стрипочника" — в розпалі легко розминутися з істинною.

Ліпше сказати про те, що сходити на вершину лише "на жилах" настільки ж неефективно, наскільки неможливо залізти людство залізною рукою в світле майбутнє.

Аби прогресувати насправді, треба мати міцну основу й надійну систему.

"Батьки" нашого футболу воліли робити інакше. П'ять років поспіль увесь тягар на міжнародній арені зваливало на себе "Динамо". Решта вітчизняного футбольного люду зобов'язувалася не перешкоджати флагманові. За цих умов

годі й очікувати загального творчого зростання. Ні календар внутрішніх змагань, планово ламаний-переламаний, ні рівень конкуренції, нижчий од селянської хати, що притулилася на обочині "царського

села", ні профільтрований арбітраж, звісно, найкращий у світі, — ніщо не сприяло тому, щоб поряд з "Динамо" постав хтось гідний йому й переклав і на себе частину відповідальності за спільну справу.

Ми стали на демократичний шлях суспільного розвитку, а торуємо його звичними тоталітарними методами. Зводимо своє футбольне господарство, як наші батьки й діди — Дніпрогес і Магнітку: не вмінням, а завдяки винятковій

силі волі, мужності, цілковитій самопожертви.

Ми знову, як і десятки літ тому, власно руч створюємо труднощі, котрі геройчно долаємо, і прославляємо себе. Так вічно тривати не могло. Загибелю "соціалізму з нелюдським обличчям" прискорили БАМ, Афганістан і Чорнобиль. Нездоланим бар'єром до вищого футбольного світу стали для нас маленькі балканські країни.

Це — крах.

Але крах не гри, не вітчизняного футболу — тільки ілюзій, що всього можливо досягти ціною людського здоров'я і титанічних зусиль. Навіть найпростіша гра вимагає системності. Тим паче — її господарство, складне, не підвладне політиканству, притаманно му нашому съгодення. Усвідомимо це, вдамося до кардинальних організаційних змін якнайшвидше — й тільки виграємо. Ні — обмежимось спогляданням европейского поступу флагмана на тлі остаточної деградації українського футболу.

Валерій ВАЛЕРКО.

**Див.
2-4 стор.**

ФІНАЛІСТИ ЄВРО-2000

ГОЛЛАНДІЯ
БЕЛГІЯ
ІТАЛІЯ
НОРВЕГІЯ

НІМЕЧЧИНА
ФРАНЦІЯ
ШВЕЦІЯ
ІСПАНІЯ

РУМУНІЯ
ЮГОСЛАВІЯ
ЧЕХІЯ
ПОРТУГАЛІЯ

ДАНІЯ
СЛОВЕНІЯ
ТУРЕЧЧИНА
АНГЛІЯ

СЛОХОРОД... ПІД СНІГОМ

Українській збірній не таланило від народження. Усі сім років її існування були періодом боротьби із байдужістю власного керівництва, недоброзичливістю європейських структур, ворожістю суддів і примхами долі. До нинішніх перехідних матчів ми також прийшли, долячи численні перепони. Але у винагороду за роки боротьби могли розраховувати на те, що пані Фортuna цього разу буде прихильною до нас.

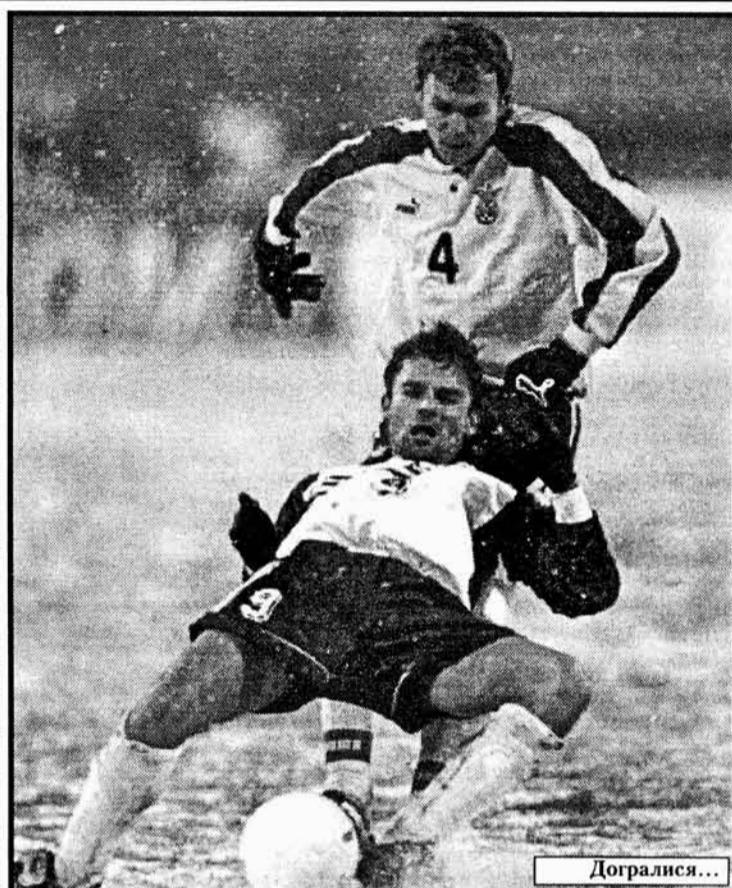
За одного битого двох небитих дають... Не можна сказати, що словенці небиті, але порівняно з нашою командою на цю путівку вони заслуговували менше. У першому матчі їм пощастило, але це мало означати лише одне — другий буде за нами. І байдуже, гримутуть Лужний і Максимов чи ні, хто замінить Парфенова та Гусина; увечері 17-го листопада Україна, а не Словенія мала засінати з посмішкою задоволення.

Біле поле побачили команди, коли вийшли з роздягальень — у Києві випав сніг. І як чудово, що він не зупинив уболівальників: трибуни були майже повністю заповнені. Організаторів матчу, проте, негода застукала зненацька: суперники почали зустріч білим м'ячем, якого вболівальникам на тлі білого газону не було видно.

Першими до складних умов пристосувалися, як не дивно, словенці — принаймні вони на 5-

хвилині вперше потурбували Шовковського дальнім ударом. Лише після цього схамнулися наші й відповіли ударом Шевченка. І почалася довга облога воріт гостей, яка, правда, на слизькому полі виявилася надто хаотичною: неточні передачі й падіння, навмисні й обумовлені, мали стати чи не головним змістом матчу.

Але облога облогою, а небезпечний момент було створено біля наших воріт. Упродовж двох хвилин, 18-ї та 19-ї, м'яч не залишив штрафного майданчика украйнців, додавши уболівальникам адреналіну. Після цього гра пішла на зустрічних курсах, футболісти додали (наскільки це було можливо) в швидкостях, ось тільки справжньої небезпеки воротам Дабановича ми не побачили. Руйнування в словенців виходило краще, ніж створення в українців. І, як не дивно, наші зовсім не застосували дальніх ударів.

Догралися...

мо з попереднього матчу) не готовий грati 90 хвилин, вийшов Ковалев.

Почали ми непогано: вже на 47-й хвилині з подачі Шевченка завдав удару головою Ребров. Нехай мимо, але головне — бити! Здається, Сергій це також зрозумів — за чотири хвилини він бив здалеку. Загалом, дії українців стали більш зрозумілими, й уже невдовзі їхня атака завершилася виходом Скаченка — на жаль, невдалим. За десять хвилин після перерви тренери знову вдалися до замін: словенці зробили традиційну, уже фартову

Скаченка. І вже на 60-й хвилині Геннадій заробив штрафний, використати який нашим не вдалося.

Корисність заміни, яку зробив тренер українців, підтвердили хвилини з 61-ї по 66-у: наші вперше затисли гостей у їхньому штрафному майданчику. Це дало результат: активність Шевченка Й Мороза в центрі штрафного майданчика не сподобалася словенцям — Андрія збили. Пенальті! Ми знаємо, що він у виконанні Реброва — стовідсотковий гол, але серце завмерло... Ні, все гаразд — Сергій бездоганний 1:0 — це наша перемога.

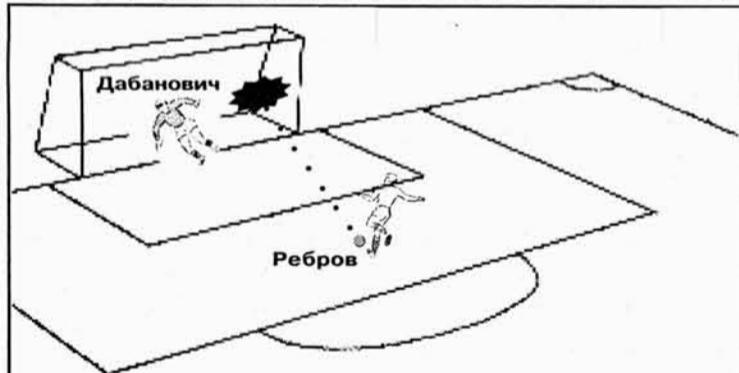
Але до неї було ще майже двадцять хвилин. Активізувалися лідери словенців Загович та Ачимович, і українці притислися до своїх воріт. А дарма... Ачимович заробив штрафний, словенці пробили його невдало, але наступний удар Павлина був точний. Прикро.

Час що був. Кілька хвилин розпачу минули, й наші знову пішли вперед — втрачали вже було нічого. На останніх хвилинах у штрафному словенці з'явилася навіть Шовковський. Краще б він добре робив свою справу — у Києві, а особливо — в Любляні...

Ми програли. Програли не лише матч — все, що було здобуто за кілька років. Програли там, де неможливо було програти.

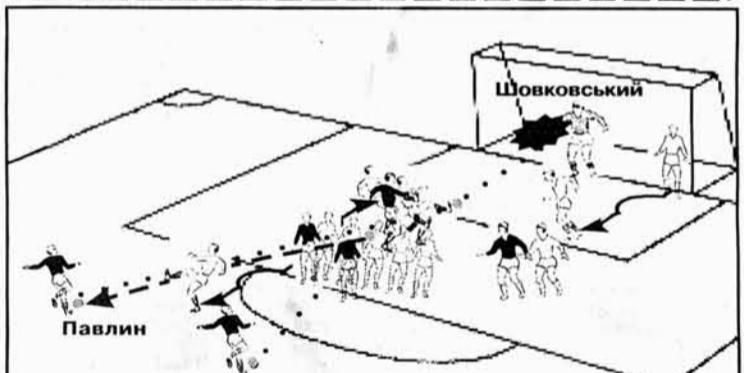
Дмитро КОРОТКОВ.

67-а хвилина. РЕБРОВ - 1:0

Оцінка голу — 6,0.

76-а хвилина. ГАВРИЛІЧ - 1:1

Оцінка голу — 5,5.

Леонід БУРЯК:

“УСЕ ЦЕ ТРЕБА ПЕРЕЖИТИ”

На жаль, у двох стикових матчах континентальної першості нашу команду переслідували фатальні помилки. У ситуації, в якій опинилася наша команда, це був оптимальний склад. Адже в попередньому матчі двоє провідних гравців — Парfenov і Гусин — через вилучення не змогли вийти на поле “Олімпійського”. Тож довелося вже по ходу передбовуватися. Крім того, чимало клопотів додала й погода. Словенці швидше пристосувалися до засніженого майданчика, тактично грамотно оборонялися. Ми їх вітаємо з фінальною путівкою на чемпіонат Європи-2000. Однак життя триває. Сьомого грудня відбудеться жеребкування відбіркових змагань першості світу-2002. До цього треба готовуватися. Адже ми зробили крок уперед, маємо певний рейтинг на міжнародній арені. Звичайно, прикро, що наступна першість Європи-2000 пройде без нас.

Зараз у роздягальні нашої команди панує істерика. Сьогодні важко робити якісь висновки. Лише скажу, що трапилася трагедія. І все це треба пережити.

Здається, словенці вдаліше підібрали шини до бутсів?

Просто гості швидше пристосувалися до слизького майданчика. Вони впевнено не лише оборонялися, а й атакували. А це вже мистецтво.

Під керівництвом Йожефа Сабо збірна України вдруге не може подолати стиковий бар'єр відбіркових змагань. Ви вважаєте, що йому треба спробувати втретє?

Я б не робив негайніх висновків. Чи залишиться нинішня тренерська команда під керівництвом Сабо? Це має вирішувати керівництво Федерації футболу. Хочу лише запевнити, що ми професіонально й чесно робили свою справу. А на полі грають футболісти, від них залежить результат. Зараз не хотів би оцінювати по гарячих слідах дії того або іншого гравця нашої команди. Попереду детальний аналіз матчу. Головне — у нас є національна команда, яка підняла рейтинг всього українського футболу. А сьогодні просто трапилася трагедія.

Відповім якнайшвидше на ваш запитання, бо дуже нині хочу побуди із своїми хлопцями. Поєдинок проходив на дуже високому рівні. У нас краще виходила колективна гра, ніж в українській дружині. Щодо обох поєдинків — як у Любляні, так і в Києві, то ми більше заслуговували на заповітну путівку до фінальної частини чемпіонату Європи-2000. Ще раз хочу подякувати хлопцям. Адже на початку нинішнього відбіркового турніру навіть никому не снілося те, що сьогодні відбулося на “Олімпійському”. Вважаю, ми заслужено перемогли й наше місце — в фіналі Євро-2000.

За рахунок чого вашій команді вдається обіграти збірну України за підсумками двох зустрічей?

Я постійно вимагаю від своїх підопічних наполегливо атакувати, а не відсиджуватися в обороні. Не коментувати дії німецького арбітра. Відносно забитого нами м'яча, то я був переконаний, що хлопці обов'язково змусять помилитися українських оборонців на чолі з їхнім голкіпером Шовковським. Адже Бог все бачив і цього вечора він був з нами!

У відбірковій групі чемпіонату

світу-98 підопічні Йожефа Сабо в подібних стикових матчах поступилися вашим сусідам — хорватам. Згодом у Франції збірна Хорватії посіла третє місце. А на що розраховують словенці на полях Голландії та Бельгії?

Зробимо паузу. Принаймні місяців на два-три. Я прагнущу разом з хлопцями зіграти на фінальному турнірі так, як це ми робили у прошові останні відбіркові матчі.

Чи вплинув сніг на дії ваших підопічних?

Нічого подібного. Футбольний майданчик був у чудовому стані. Насамперед, ми грали краще, ніж господарі, й тому добилися бажаного результату.

Це покоління гравців у збірній Словенії найсильніше. І поки що на підході немає молодих талантів. Можливо, через це вони зіграли так вдало? Адже це був для них останній шанс засвітитися на міжнародній арені?

Я так не вважаю. Нинішній склад національної збірної Словенії здатний на високому рівні відіграти ще один турнір — відбірковій першості чемпіонату світу-2002.

із перших ус...

Сречко КАТАНЕЦЬ:

“БОГ БУВ З НАМИ!”

Відповім якнайшвидше на ваш запитання, бо дуже нині хочу побуди із своїми хлопцями. Поєдинок проходив на дуже високому рівні. У нас краще виходила колективна гра, ніж в українській дружині. Щодо обох поєдинків — як у Любляні, так і в Києві, то ми більше заслуговували на заповітну путівку до фінальної частини чемпіонату Європи-2000. Ще раз хочу подякувати хлопцям. Адже на початку нинішнього відбіркового турніру навіть никому не снілося те, що сьогодні відбулося на “Олімпійському”. Вважаю, ми заслужено перемогли й наше місце — в фіналі Євро-2000.

За рахунок чого вашій команді вдається обіграти збірну України за підсумками двох зустрічей?

Я постійно вимагаю від своїх підопічних наполегливо атакувати, а не відсиджуватися в обороні. Не коментувати дії німецького арбітра. Відносно забитого нами м'яча, то я був переконаний, що хлопці обов'язково змусять помилитися українських оборонців на чолі з їхнім голкіпером Шовковським. Адже Бог все бачив і цього вечора він був з нами!

У відбірковій групі чемпіонату

ЯКБИ МИ ХМАРИ РОЗІГНАЛИ...

Сергій КАНДАУРОВ:

— Сьогодні нам не вистачило елементарного талану і знову рикошет став для нас перешкодою, яка завадила поїхати на європейську першість. І якби не він, то переможчим рахунок ми б зберегли до кінця зустрічі.

— Безумовно, їй негода внесла в гру свої корективи?

— І це — також, але ж і словенці грали в одинакових умовах. Проте, ще раз хоч підкорслити, якби не рикошет, переможчими були б ми. Нібі здається переслідує нашу збірну. І в Словенії вони нам забили "випадкові" м'ячі, але, якщо відверто, в тих епізодах їх ми припустилися грубих помилок.

— Складалося враження, що Україна спеціально не форсувє подій, а береже сили на другу половину гри...

— Ми з самого початку намагалися пресингувати і відразу тиснути на інші ворота. Але словенці — команда з досвідом, вишукувалися більшого штрафного майданчика й не давали нам жодного шансу для конструктивних дій. Не давали нам можливості завдати завершального удара. Тому ми розпочали матч не так, як планувалося.

— Але із грою в середині повно знову в нас виникли проблеми.

— У цьому є моя провина. І я не зімію з себе відповідальності, тому що від мене багато що залежало, а я частенько помилювався при передачах. У середині поля повинні були налагодити гру з Косовським, але в нас це не вийшло. Либонь, тому що ми коротко грали, а на такому полі належало грати довше.

— А можливо, що тому, що ти в команді людина нова, і ще бракує зігравності з партнерами?

— Ви маєте слухність, нині, одразу ж після гри, мені важко про щось сказати. Треба детально все проаналізувати, втім, я вважаю, що сьогодні зіграв невдало. Перша гра особисто для мене складалася значно краще.

— Що сказали в Португалії, коли ти отримав виклик у збірну?

— Зрадили за мене, адже для будь-якого гравця престижно грати за національну збірну своєї країни. Усі телефонували, бажали удачі й очікували з перемогою. На жаль, цього не сталося.

— Утім, сподіватимемось, що тренери запрошують тебе і на наступний відбірковий цикл.

— Я також надіюсь. Але так, як я сьогодні грав... Певно, в них не буде більше підстав мене викликати. Хоча я заше рдій допомогти своїй державі й з радістю відгукнувся на виклик.

— Сергію, а чим була викликана твоя заміна на початку другого тайму?

— Чесно кажучи, питання не за адресою, адже мені нічого конкретного не сказали, а звеліли переодягатися.

— А після гри тренери щось сказали?

— Лише побажали удачі в своїх командах.

Василь УТКІН, російський телекоментатор:

— Мені важко підібрати слова, адже сьогоднішня гра української збірної неприємно вразила. Втім, це футбол, а в ньому всіяке трапляється.

— Чому, на ваш погляд, українці програли?

— Либонь, не вистачило талану, інакше нині не скажеш. Я не хочу детально аналізувати сьогоднішній поєдинок, план на гру загалом, майстерність кожного футболіста. Можна також сказати й про несприятливі погодні умови. Та, як на мене, Україні сьогодні не пощастило.

— А за кого вболівали в Росії?

ПІСЛЯМОВА

— Є така пісня: "Я вам не скажу за всю Одесу, вся Одеса очень велика", отже, я просто не можу говорити від імені Росії. Утім, знаю достовірно, що після того, як Україна зіграла з росіянами вінчіо, багато хто бажав українських поразок. Та є ті, хто, дізнавшись про сьогоднішній рахунок (а гра в Росії не транслювалася), буде у розpacні.

— Ви сказали, що Україні сьогодні не пощастило, тобто словенці перемогли українців лише завдяки фарту?

— Я не знаю, що таке "фарт", адже цей термін запровадили футбольісти. Я до них не належу, отже, на цю тему розмовляти недоречно.

А ця трагедія, інакшого слова ї не добреш, дає можливість не шукати когось "крайнього", бо це в нас полюбляють, а ретельно аналізувати весь відбірковий турнір загалом. Адже впродовж нього ви втратили чимало очок. Та є у Москви наставникам української збірної потрібно було урізноманітнити тактику гри, можливо, належало зіграти з російською збірною на перемогу. А Україна в Росії грава на нічно. Імовірно, вам належало інше зіграти з французькою збірною. Адже гра росіян у Франції засвідчилася — чемпіонат світу можна перемагати. А можливо, варто було іншакші підійти до підготовки збірної до відбіркового турніру, урізноманітнити ігри.

Але все вищесказане не стосується результату сьогоднішнього поєдинку. Я на мене, що необхідно врахувати при підготовці до наступного відбіркового циклу. Також, на мою думку, сьогодні потрібно було розіграти хмару над Києвом. Адже нині подібне в Європі практикується.

— Кого б ви могли виділити в складі команд?

— У вашій збірній це, безумовно, Андрій Шевченко, а в словенців, либонь, іншого тренера.

Степан РЕШКО, заслужений майстер спорту:

— Я вже неодноразово казав, що треба чітше грати в обороні. Повівія в рахунку, важливо було потримати м'яча, одне слово — не поспішати. Таким чином змузити суперника помилитися. Втім, тренери ще з'ясують причини невдалого виступу, зроблять аналіз, висловлювати свою думку про сьогоднішній матч. Та я, підсумовуючи двобій Україна — Словенія, який, на жаль, завершився не на нашу користь, зауважу, що в украйнських футболістах немає професійного ставлення до спорту номер один. Сильного суперника можуть обіграти, зіграти на рівних з чемпіонами світу, а ось з трохи слабішим, але коли перемога на вагу золота, результату — катма.

— Чи не здається вам, що занадто рано — вже після жеребкування — багато хто почав схилятися до думки, що Словенія — це прохідний суперник?

— Можливо, вболівальники так і вважали. Але я не думаю, що тренери нашої збірної схилялись до такої думки. Негативну роль, на мій погляд, сьогодні зіграли психологія футболістів. Точніше — її неполітна стійкість. Звичайно, прикро програвати словенцям. Тим паче, що ми на рівних змагалися з Францією, виявилися сильнішими за росіян, та зусилля, спрямовані на те, щоб Україна отримала на Євро-2000, були марними.

— Степане Михайловичу, погодні умови вплинули на підсумок зустрічі?

— Звичайно. За такі погоди (у вісімень у Києві йшов сніг) футболістам надскладно творити у гру. Тож і добиватися необхідного результату важко.

**Андрій ВАРАКІН,
Юрій САМОТКАН.**

ПЕРШІСТЬ ЄВРОПИ СЕРЕД МОЛОДІЖНИХ КОМАНД. ПЛЕЙ-ОФФ. ПОВТОРНІ МАТЧІ

Іспанія — Норвегія — 4:0 (2:0).
3000 глядачів.

Голи: Тамудо (6), Сегу (43), Лук'ю (73), Фероп (78).

Перший матч — 3:1.

Туреччина — Польща — 1:0 (1:0).
10600 глядачів.

Гол: Дурсун (15).

Перший матч — 1:2.

Словаччина — Росія — 3:1 (0:0).
Голи: Барник (51), Немец (67), Вишков (74) — Савельєв (90).

Перший матч — 1:0.

Хорватія — Португалія — 3:0 (2:0).
2:0.

15000 глядачів.
Голи: Шимич (38), Дерапня (40), Балабан (99).

Перший матч — 0:2.

Греція — Чехія — 1:0 (1:0).
7000 глядачів.

Гол: Константинідіс (28).

Перший матч — 0:3.

Бельгія — Голландія — 0:2 (0:2).
Голи: Кастро (28), Брюггінк (45).

Перший матч — 2:2.

Італія — Франція — 2:1 (0:1, 1:1).
Голи: Командіні (59), Пірло (110) — Апрі (2).

Перший матч — 1:1.

ТОВАРИСЬКІ МАТЧІ

Греція — Болгарія — 1:0 (0:0).
6000 глядачів.

Гол: Кипариссіс (61).

Австралія — Бразилія (олімпійська

збірна) — 2:2 (1:0).
80000 глядачів.

Голи: Агостіно (11, 61) — Рональдіньо (75), Жуніор (86).

Ситуація

СУПЕРНИК "ДИНАМО" — БЕЗ ТРЕНЕРА

Учора президент мадридського "Реалу" Лоренцо Санс звільнив тренера клубу валлійця Джона Тошаку з посади. Тошак уже вдруге змінив залишати посаду наставника мадридців. Першого разу його звільнили 1990 року. На початку нинішнього Тошак змінив Гуса Хіддінка на посаді керманиця "Реалу". За іронію долі, як і першого разу, валлієць залишає Мадрид після 11 матчів сезону. Можливо звільнені Тошаку називають Дель Боску, Радомира Антича та Йогана Кройфа. Зараз обов'язки наставника команди виконує Дель Боска. Джон Тошак ні миті не дозволяє сумніватися в гравцям у своєму професіоналізмі: "Швидше можна побачити літаючу свиню над "Сантьяго Бернабеу", ніж я зміню свої погляди".

Олег СИВАК.

— Є така пісня: "Я вам не скажу за всю Одесу, вся Одеса очень велика", отже, я просто не можу говорити від імені Росії. Утім, знаю достовірно, що після того, як Україна зіграла з росіянами вінчіо, багато хто бажав українських поразок. Та є ті, хто, дізнавшись про сьогоднішній рахунок (а гра в Росії не транслювалася), буде у розpacні.

— Ви сказали, що Україні сьогодні не пощастило, тобто словенці перемогли українців лише завдяки фарту?

— Я не знаю, що таке "фарт", адже цей термін запровадили футбольісти. Я до них не належу, отже, на цю тему розмовляти недорочно.

А ця трагедія, інакшого слова ї не добреш, дає можливість не шукати когось "крайнього", бо це в нас полюбляють, а ретельно аналізувати весь відбірковий турнір загалом. Адже впродовж нього ви втратили чимало очок. Та є у Москви наставникам української збірної потрібно було іншакші підійти до підготовки збірної до відбіркового турніру, урізноманітнити ігри.

Але все вищесказане не стосується результату сьогоднішнього поєдинку. Я на мене, що необхідно врахувати при підготовці до наступного відбіркового циклу. Також, на мою думку, сьогодні потрібно було розіграти хмару над Києвом. Адже нині подібне в Європі практикується.

— Кого б ви могли виділити в складі команд?

— У вашій збірній це, безумовно, Андрій Шевченко, а в словенців, либонь, іншого тренера.

Степан РЕШКО, заслужений майстер спорту:

— Я вже неодноразово казав, що треба чітше грати в обороні. Повівія в рахунку, важливо було потримати м'яча, одне слово — не поспішати. Таким чином змузити суперника помилитися. Втім, тренери ще з'ясують причини невдалого виступу, зроблять аналіз, висловлювати свою думку про сьогоднішній матч. Та я, підсумовуючи двобій Україна — Словенія, який, на жаль, завершився не на нашу користь, зауважу, що в украйнських футболістах немає професійного ставлення до спорту номер один. Сильного суперника можуть обіграти, зіграти на рівних з чемпіонами світу, а ось з трохи слабішим, але коли перемога на вагу золота, результату — катма.

— Чи не здається вам, що занадто рано — вже після жеребкування — багато хто почав схилятися до думки, що Словенія — це прохідний суперник?

— Можливо, вболівальники так і вважали. Але я не думаю, що тренери нашої збірної схилялись до такої думки. Негативну роль, на мій погляд, сьогодні зіграли психологія футболістів. Точніше —

— Руслане, ти недавно зробив вагомий внесок у перемогу своєї команди над "Карпатами". Розумію, цей матч мав для тебе особливе значення, адже ти — львів'янин...

— Справді, народився я у Львові. У моєму житті завжди був футбол. З батьком, Михайлом Васильовичем, ми за будь-якої погоди, навіть у сніг чи дощ, дивилися матчі. Певно, не пропустили жодного. Відтак футбол мені сподобався як видовище, а потім, коли й сам уже підкоряв м'яч, — і як гра. Отже, умовив батька відвісти мене в дитячо-юнацьку школу "Карпат". Ми мало не запізнилися, адже набір до спецкласу майже закінчився. Уже було зараховано 25 хлопців, при потребі — 26. На місце, що залишилося, претендувало близько 15-ти кандидатів, і мій майбутній тренер Юрій Сусло не зінав, як обрати з нас одного: в десять років ще важко зрозуміти, чи є в хлоця талант, тому перевагу надають фізичним даним. Так зробив і наш тренер: він поставив усіх кандидатів на стометрову дистанцію й сказав: "Хто прибіжить першим, того й буде зараховано до спецкласу". На фініші першим був я.

А далі було навчання. Жили ми в селі, що на околиці Львова, кожного ранку, прокидаючись о шостій, ми з мамою, Любов'ю Василівною, ішли до міста — я до школи, вона — на завод "Львівприлад", де з батьком працювали. Так тривало кілька років, доки я не перешов до львівського спортивного інтернату, де моїм тренером став Ярослав Іванович Дмитрасевич. Мені взагалі щастливо на вихователів; ось і Дмитрасевич виховав клас, де зі мною разом навчався колишній львів'янин Чижевський, нинішній львів'янин Шаран...

— Тобто в матчі з "Карпатами" ти вів суперечку з однокласниками?

— ...Із кумом. Адже саме Володя Шаран хрестив мою доньку.

— Нападником ти був із самого початку?

— Так. Ще в дитинстві заброяв місце правого нападника, й воно залишилося моїм на все життя. Щоправда, деякі тренери пробували ставити мене під нападниками, але я вперто йшов уперед, змушуючи того, хто був на мосміці, відсуватися в півоборону.

— Коли надійшло запрошення до "Карпат"?

— У 89-му році. Я тоді ще був у спортивному інтернаті, закінчував осьмий, десятий клас. На початку року українська спортивна преса запровадила акцію "Я, мама й тато — за команду "Карпат"!", яка спрямовувалася на відродження львівського клубу, що був знищений об'єднанням СКА й "Карпат" на початку 80-х. У березні команду було відроджено, й чотирох вихованців львівського спортивного інтернату — мене, Чижевського, Шарана й Миколу Сича — взяли в "Карпати". Уже в першій грі я відкрив рахунок забитим м'ячам, і гра, як-то кажуть, пішла. Невдовзі надійшли пропозиції одразу з

так, що за п'ять років у Львові я заробив лише телевізор "Електрон".

— Як ти залишив "Карпати"?

— Треба було дбати про майбутнє, а тут якраз надійшла чудова пропозиція з Миколаєва. І зустрили там справді добре: після того, як у першому матчі ми перемогли 1:0 івано-франківців, я залишив м'яч з пенальті, наступного дня міколаївці подарували мені "Таврію", хоча за контрактом мали її видати впродовж двох років. Минув рік, і мені дали дво-

шов виграти першу лігу, — говорив він, — тому в будь-якому місті вимагатиму од вас перемоги. І навіть якщо ми вийдемо в наступний дивізіон, я зроблю лише одне послаблення: можна буде поступитися "Динамо". Першими не будемо, а ось другими бути зобов'язані!"

— Що він змінив у команді?

— Усе. Харчування, тренувальний процес, ставлення до роботи. Налагодив дисципліну й навіть змінив психологію футболістів. Заяєв добре розумів, як застосо-

вати" його програво. У чому, на твою думку, була причина?

— Ми вигравали після першого тайму, я сподівався, що переможемо взагалі. Але в другому пропустили безглузді голи. На мою думку, навесні Заяєву багато в чому просто не щастило.

— Порівнюючи "Прикарпаття" весіннє та осіннє, що можеш сказати?

— У них більше спільнога, ніж різного. І тоді, я зараз маємо кваліфікований склад, але в деяких матчах нам просто не таланить.

Руслан ЗАБРАНСЬКИЙ:

"ЗА Г'ЯТЬ РОКІВ У ЛЬВОВІ Я ЗАРОБИВ ЛИШЕ ТЕЛЕВІЗОР "ЕЛЕКТРОН"

У зимку минулого року "Кривбас" раптово виставив його на трансфер. Це була найбільша несподіванка того трансферного періоду, адже ніхто так і не дав аргументованої відповіді на запитання — чим же, власне, Руслан Забранський не додив криворізькому клубові. Але, так чи інакше, футболіст був заявлений "на продаж", і багато українських клубів забажало його придбати. Зупиняло одне — "Кривбас" просив за Руслана реальну, але чималеньку суму, яка є серйозною проблемою для середнього клубу нашої країни.

Зрештою, єдиним клубом, який міг викупити контракт Забранського, стало "Прикарпаття", тож останній рік він провів у Івано-Франківську. Рік не був вдалим ні для команди, ні для самого футболіста, якому дошкауляли травми. Проте ні в одному з численних інтерв'ю керівники клубу чи команди жодним словом не висловили невдоволення придбанням Руслана. У Івано-Франківську вірять, що цей гравець здатний принести "Прикарпаттю" велику користь. Знаючи Забранського, можу стверджувати: вірять недарма.

кімнатну квартиру, у якій і нині мешкає моя сім'я. Проте весь час у Миколаєві я думав про те, як повернутися в "Карпати". Та це було надто складно, особливо тоді, коли командою керував Маркевич, через якого, власне, я й почав зі Львова. Не хочу перекладати всю вину на нього — можливо, він надто прискіпливо ставився до мене, можливо, я був ще молодий і багато не розумів, але, так чи інакше, характерами ми не зійшлися.

— Як справиши в Миколаєві?

— Як на гойдалці — то вгору, то вниз. Ми одного разу увійшли до вищої ліги, але в місті змінилася влада — й команда стала нікому не потрібною. Потім ми вдруге здобули путівку до еліти — і знову історія повторилася! Хоча команда, особливо другого разу, була чудова. До неї треба було додати одного-двох гравців, і у "вищі" ми були б що-

вувати індивідуальний підхід до гравців... Впевнений, що серед усіх фахівців, з якими я працював, Анатолій Миколайович — найкращий. А те, що команда розвалилася, — не його вина: як

Саме через це ми недорахувалися восьми чотирьох-п'яти очок; якщо б їх додати, місце в турнірній таблиці було б пристойне.

— Чого чекаєш од зміни тренера?

— Важко сказати, адже в командах, де я грав, змінилося півтора десятка тренерів. Проте перші мої враження від Морозова — це справжній футбольний фахівець, який знає гру не тільки на рівні "бій — біжі".

— У матчі з "Карпатами" ти забив чудовий м'яч. А взагалі, який свій матч та гол вважаєш найкращим?

— Найкраща зустріч — це, певно, з "Таврією" в Миколаєві за часів Кучеревського. СК "Миколаїв" переміг тоді 4:2. Я забив три м'ячі, два останніх, за рахунку 2:2, на 88-тій хвилині. А гол...

Чистою
Українського футболу!"
з найкращими підписаннями —
Руслан Забранський
Любить футбол та м'яч.
Діши він є

Р. Забранський

найменше п'ятими. Тут треба віддати належне Анатолію Миколайовичу Заяєву, якого особисто я вважаю найкращим тренером України. І маю підстави: у 98-му він вивів у вищу лігу команду, яка жодного разу не отримала преміальних!

— З якими фахівцями ще довелося працювати в Миколаєві?

— Коли я пришов, головним тренером був Науменко. Потім його змінив Колтун, слідом — Кучеревський і, нарешті, Заяєв. Та лише з приходом Анатолія Миколайовича нам почали ставити великі завдання. "Я прий-

шов виграти першу лігу, — говорив він, — тому в будь-якому місті вимагатиму од вас перемоги. І навіть якщо ми вийдемо в наступний дивізіон, я зроблю лише одне послаблення: можна буде поступитися "Динамо". Першими не будемо, а ось другими бути зобов'язані!"

— Навесні вирішальним для твоєї команди став матч із тернопільською "Нивою". "Прикар-

паття" його програво. У чому, на твою думку, була причина?

— Ми вигравали після першого тайму, я сподівався, що переможемо взагалі. Але в другому пропустили безглузді голи. На мою думку, навесні Заяєву багато в чому просто не щастило.

— Порівнюючи "Прикарпаття" весіннє та осіннє, що можеш сказати?

— У них більше спільнога, ніж різного. І тоді, я зараз маємо кваліфікований склад, але в деяких матчах нам просто не таланить.

— Так, саме там я познайомився з майбутньою дружиною Тетянкою. Було це на вокзалі, коли ми їхали грати до Полтави. А Тетяна тоді вперше в житті прийшла на вокзал — сестра її привела провести маму до Польщі. Отже, я входив у приміщення вокзалу, навантажений величезною сумкою, які ми постійно із собою тягнаємо, а вона виходила з нього. Я зачепив її сумку, розвернувся, щоб попросити вибачення, і — сразу зрозумів, що це сама та дівчина, яка міні наїпогрібніша в житті. Щоправда, Тетяна навіть не хотіла зі мною розмовляти, не говорячи вже про те, щоб залишити номер телефону; але підійшла її сестра й дала мені Тетянин номер. Повернувшись, я зателефонував Тетянці, її нарешті познайомився. Зрештою, вона привела мене додому, її батько майже одразу запитав: "Я десь тебе бачив. Ти не футболіст?" Футболіст, відповідаю. З'ясувалося, що він запеклий уболівальник, не пропускає жодного матчу, тож, звісно, був вельми задоволений професією майбутнього зятя. А Тетянці спочатку дуже не подобалось, що я футболіст, адже вона чула тільки, що футболісти постійно не бувають вдома, гуляють з дівчатами тощо. Але за час, що ми жили разом у Миколаєві, я й довів, що це не так.

У дев'яносто четвертому ми одружилися, а вже наступного року в нас народилася донька, яку ми назвали Юлею. Невдовзі її буде п'ять, і вона вже все розуміє. Я її запитую: "Куди я йду?" — "На базу", — відповідає. Тетяна: "— "На базу?" — "Гроші зарабляти". — "А як?" — "Працювати". — "А як працювати?" — "У футбол грати". Останнім часом, коли я залишаю Миколаїв, Юля дуже сумує за мною. Коли вдається побувати два-три дні вдома, вона з рук не зазить, каже: "Мені не треба ніяких подарунків, тільки залишайся вдома". А потім, коли я з Івано-Франківською телефону додому, запитує: "Коли ти приїдеш?" — "Через десять днів", — кажу. — "Це стільки, скільки в мене пальців на руках?" — "Зарахуєш полічку".

— Чи є в тебе якісь уподобання, окрім футболу?

— В Івано-Франківську зібралися зараз чимало рибалок. Ми їдемо на озеро, що в Хом'яківці біля Тисмениці, й рибалими. Щоправда, нас там ганяють, бо в тих озерах рибу розводять. Домовитися ніяк не виходить, отже, ховаемося по кущах, та все одно рибалими.

— Яка в тебе мрія в футболі та поза ним?

— Щодо футболу, я навіть побоююся про щось мріяти. Во тільки починаю щось собі вигадувати, як усе руйнується. То було — пропустив рік через хворобу Боткіна, та нинішньої весни, коли при Заяєві заграв, почали надходити серйозні пропозиції, але все зіпсувала травма коліна... Вона й зараз заважає, бо грає так, що сам собі не подобається. Мрія поза футболом? Зараз вона, певно, в усіх одинакова: заробити побільше грошей, щоб утримувати сім'ю, а також свою та Тете-

Дружина Тетянка.

З донечкою Юлею.

трьох клубів — київського "Динамо", харківського "Металіста" й московського "Торпедо". Але мене умовили: "Залишайся в "Карпатах", навіщо тобі кудися йхати? Ми тобі й тут усе дамо — квартиру, машину тощо". Львів — чудове місто, яке залишати не дуже хотілося, я згодився на цю пропозицію. Ось тільки вийшло все не так, як планувалося. Я був ще молодий (17 років), і місцеве керівництво не надто поспішало обдаровувати мене матеріальними благами. Надання обіцяної квартири відкладалося, про інше — взагалі краще не говорити. Отже, вийшло

найменше п'ятими. Тут треба віддати належне Анатолію Миколайовичу Заяєву, якого особисто я вважаю найкращим тренером України. І маю підстави: у 98-му він вивів у вищу лігу команду, яка жодного разу не отримала преміальних!

— З якими фахівцями ще довелося працювати в Миколаєві?

— Коли я пришов, головним тренером був Науменко. Потім його змінив Колтун, слідом — Кучеревський і, нарешті, Заяєв. Та лише з приходом Анатолія Миколайовича нам почали ставити великі завдання. "Я прий-

шов виграти першу лігу, — говорив він, — тому в будь-якому місті вимагатиму од вас перемоги. І навіть якщ

— Сьогодні я зустрічався з футболістами і сказав їм, що дуже завдовжений тим, що президент клубу Ринат Ахметов довірив колектив мені, — такими словами почав зустріч Віктор Прокопенко. — У Волгограді, де я працював досі, був потрібний новий тренер, оскільки останнім часом там не було успіхів і нових гравців. У Росії залишилася моя сім'я. Я знов, на що йду, знаю, які тут вимоги, і саме тому вирішив спробувати себе на вищому рівні.

— Коли одержали запрошення?

— Попередня розмова відбулася ще під час чемпіонату Росії, але я вирішив довести роботу з "Ротором" до завершення сезону. Хоча й походився на запрошення відразу.

— Когось із волгоградців будете запрошувати в Донецьк?

— Я рекомендував президентові деяких футбольістів "Ротора", але його реакція на це мені поки що невідома.

— Які завдання поставив перед вами президент клубу?

— Як мінімум, друге місце нинішнього сезону. Будь-яке інше вважатиметься провалом.

— Валерію Івановичу, чи готові ви до виконання ролі помічника головного тренера?

— Так, я готовий. І був готовий співпрацювати навіть з Бишовцем, якого цього, проте, не бажав.

— Який термін нашого контракту, Віктор Евгеновичу?

— Я готовий працювати в "Шахтарі" до цілковитої старості. Але професіональний клуб, в якому створені всі умови, висуває зазвичай підвищені вимоги до тренера. Контракт — своєрідний шлюб, а у взаємовідносинах між людьми всяка буває.

— Чи спроможний піннішній склад "Шахтаря" виконати високі завдання, зокрема, в Лізі чемпіонів?

— Я за те, щоб у команду приходили молоді гравці, хоча й можливості відомих футbolістів далеко не вичерпані до кінця, — стверджує Валерій Яремченко. — Підсилювати склад потрібно, я ж не консерватор. Але гравцями, які роблять результат.

Подія

ВІКТОР ПРОКОПЕНКО ОЧОЛИВ "ШАХТАР"

володарем Кубка України 1992 і 1994 років, бронзовим призером чемпіонату України 1993-1994 років. Найкращий тренер Росії 1997 року.

ПРОКОПЕНКО Віктор Євгенович

Народився 24 жовтня 1944 року в Маріуполі. Шлях у футбол розпочав 1961 року за маріупольську команду заводу імені Ілліча, потім грав за ГРВН (Група радянських військ в Німеччині) — 1964/67 роки (по вересень). У "Локомотиві" (Вінниця) — 1967 (з жовтня) — 1968 роки, у "Чорноморці" (Одеса) — 1969/1970, 1970/1971, 1974 (з липня) — 1975 (по серпень) роки, "Шахтар" (Донецьк) — 1971/1972, "Локомотив" (Херсон) — 1973 (з березня) — 1974 (по червень) роки. У чемпіонатах СРСР зіграв 85 матчів, забив 13 м'ячів. Бронзовий призер чемпіонату СРСР 1974 року. Козиром Прокопенка як футболіста була вдала гра на "другому поверсі", а також тараний стиль гри та силова боротьба.

Працював тренером (1978-1981 роки) і головним тренером "Чорноморця" (Одеса) — 1982/1986 роки, 1989-1994 роки, головним тренером "Ротора" (Волгоград) — 1987-1988 роки, 1994-1999 роки, тренером школи "Чорноморця" (Одеса) 1986-1987 роки. Один з кращих тренерів російського та українського футболу 1980-1990 років. Під його керівництвом "Ротор" 1988 року здобув путівку до вищої ліги, став срібним призером чемпіонату Росії 1997 року і бронзовим призером 1996 року, фіналістом Кубка Росії 1995 року; "Чорноморець" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

...А ЙОГО АСИСТЕНТ — ЯРЕМЧЕНКО

Нарешті піднято завісу таємничості, інтриги та умовності щодо головного тренера донецького "Шахтаря". "Святе місце", як з'ясувалося, пустувало недовго — два місяці та два дні. І ось у вівторок, 16 листопада, команда був "відрекомендовані" новий наставник. Про це — в разом з віце-президентом "Шахтаря" Равілем САФІУЛЛІНИМ.

Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гавrilov. Учора відбулася прес-конференція, на якій Віктор Прокопенко, Валерій Яремченко та Олексій Дрозденко відповіли на численні запитання журналістів.

— Команду очолив Віктор Прокопенко, — розповідає Равіль Сафіович. — Було це у вівторок о сімнадцять годин. Помічниками будуть заслужені тренери України В.І. Яремченко та О.М.Дрозденко. Ігор Петров та Юрій Дегтярьов, які працювали помічниками Анатолія Бишовця, написали заяву на звільнення за власним бажанням. Ще один тренер "Шахтаря" —

— Сергій Ященко — перейшов у другу донецьку команду. Посаду тренера воротарів обійняв Володимир Гав

На проміжному фініші

ВІДСТУПАТИ ДАЛІ НІКУДИ

Звітний футбольний сезон (мається на увазі перше коло дів'ятої першості) склався для ФК "Вінниця" не просто: суттєві показники (двандцять місце) не слід розглядати однобічно і докоріті тільки колективу за найкращу позицію на екваторі турніру за всі роки незалежних футбольних чемпіонатів і першостей країни. Цей ігровий семестр проходив на тлі політичних процесів у Вінницькій області, які безпосередньо торкалися і спорту номер один; важка економічна ситуація у регіоні не давала змоги клубу оперативно вирішувати нагальні питання фінансового складу, у зв'язку з чим комплектування колективу затягнулося. Та й затримки з виплатою футболістам заробленого настірні не поліпшували. Додайте до цих складових той факт, що ФК "Вінниця", як структура, досить молодий, не обійшовся без організаційних помилок стосовно стратегії турнірної боротьби команди. Саме в цьому аспекті деякі колективи ліги, значно слабші за ФК "Вінниця", перевірюють сьогодні на пристойніших місцях. Але досвід, якого ці суперники набули в першолігових баталях, засвічує чільну роль відіграє організація всієї футбольної справи, а не тільки її ігрове ребро. Із цією тезою необхідно погодитися, особливо в той час, коли ліга скороочутється одразу на п'ять одиниць.

Повертаючись у літо 1999 року, зазначу: вже тоді було зрозуміло, що команду чекають нелегкі футбольні будні. Про це свідчили показники другого кола минулій першості, які оптимізмом не відрізнялися (правда, деякі події об'єктивно занили кінцевий результат), та й фінансові негаразди поставили багато знаків запитання до складу ФК "Вінниця". Робота в цьому напрямку тривала до останнього дня заявки і тільки досвід керівників ФК "Вінниця" допоміг утримати в команді необхідних гравців та підсилити нехай двома (Павлик, Яремко), але перевіреними турнірними бітвами. Двое вірменських легіонерів — півоборонець Мілтонян та оборонець Мовсесян, опинивши після товариських поєдинків у режимі насиченої праці, шукаючи причини, як би витратити найменше власних сил, дійшли до рівня фарм-клубу "Світланок" (першасть області), після якого дорога на Батьківщину бачилась доволі прямою. Орендований Панченко (з "Системи-Борек") не продемонстрував і 50 відсотків того потенціалу, якого від нього очікували, і обидві сторони без жалю розпрощалися. Така ж доля чекала Леонідова, але зовсім з інших причин. Юра після операції "випав", потім була відреанізована додому, а після по-

Головний тренер "Буковини" М.ЛАХНЮК дав інтерв'ю кореспондентам місцевих мас-медіа. У прес-конференції також взяли участь члени тренерської ради команди — віце-капітан Р.Шпирнов та В.Павлов, а ще — М.Головачук (капітан С.Гамаль був відсутнім). На це дійство було запрошено й вашого кореспондента. Більше того, на правах старшій місцевого журналістського корпусу, який пише про "Буковину" ось уже 33-й рік, тому було надано право поставити наставників та гравців команди всі запитання, які його цікавлять. А їх, цих запитань, набралося чимало.

***

У короткому вступному слові М.Лахнюк подякував кореспондентам за їхню працю, за критику на його та команди адресу, яка в більшості випадків, на його думку, була об'єктивною. "Ми, — сказав наставник "Буковини", — "варили борш" з того, що мали під рукою, і, вважаю, чогось добилися й створили колектив однодумців, який сумісно робить справу. Нинішнім футболістам не байдужа доля команди, тож вони докладали для досягнення результату багато зусиль".

***

Потім настало черга запитань і відповідей на них.

Михайле Миколайовичу, чи відчули ви різницю в роботі тренером на аматорському рівні та наставником неаматорської команди, якою є "Буковина"?

— У будь-якій справі, коли працювали серйозно, дводіться нелегко. У футболі, як в житті, є труднощі. Багато труднощів. Тим більше — в нашому нелегкому свогодні.

Як вважаєте, чи достатньо у вас фахових знань, аби працювати тренером команди другої ліги?

— Ми зібралися поговорити про результати сезону, і хочеться, щоб менше було провокаційних запитань.

Борони мене, Боже, від цього. Та чернівецькі любителі футболу часто запитують мене: хто такий Михайло Лахнюк? Адже, погодьтеся, футбол існує, насамперед, для уболівальників. А тому я хочу почути відповідь на це запитання саме з ваших вуст.

— Я вважаю, — достатньо.

Оцініть, будь ласка, виступ "Буковини" в першому колі, заживши при цьому на кількаочкове відставання від "Поділля".

— Якщо пригадуєте, вілку, після переднього чемпіонату, в нас залишилися "бломки" від команди. Невилата зарплата сягала 3-4 місяці, з різних причин, у тому числі юридичних, одні пішли більше десяти гравців основного складу (нагадаю читачам, що залишили команду воротар Ю.Мелашенко, польові гравці Ю.Жабинський, Ю.Шелепинецький, В.Мглинець, О.Бойцан, Е.Лашук, Вал.Засіць, Д.Білоус (через хворобу), пізніше було продано Вад. Зайца — прим. П.Ш.).

Отже, в "Буковині" залишилися лише ті футболісти, що погодилися грати в кредит, тобто з умовою, що преміальні

їм будуть виплачені лише по завершенні першого кола і досягненні поставленого завдання. Це місцеві вихованці — В.Павлов, Р.Шпирнов, М.Головачук, Р.Гунчак, С.Гамаль, І.Мигалатюк та інші. Ми, тренери, покладали на них надії, тому її раді, що впродовж сезону вони нас не підвіли.

Сезон ми почали невдало і критика на нашу адресу була цілком справедлива.

мося матчі київського "Динамо", то розуміємо, що труднощі зі складом позначаються на грі. У нас їх було значно більше. Із запрошеніх футbolістів сподівання тренерів виправдали двоє — Е.Іbrahimov та Р.Големба.

Я не стану виділяти окремі ланки, а ось команда і, насамперед, одинадцятро основних гравців, зробили дуже багато.

кому ми провели "чистий" гол, але судді його не зарахували. Або дещо інший приклад: у матчі "Буковини" з "Цементником-Хордою" в Чернівцях арбітр так "зазив" нашу команду, що в другому таймі ми побачили гру... майбутнього у виконанні "Буковини".

А чи є приклади прихильності суддів до "Буковини"?

— Ви бачили всі домашні матчі ко-

стопада на підсумкових зборах колективу.

— За "Буковину" я вболіваю з 1964 року — з часу вступу до Чернівецького держуніверситету. Як тіширий прихильник і журналіст, хочу поставити останнє запитання. Уявімо собі, що М.Лахнюка і Б.Розсихіна звільнено з посад. Кого з місцевих фахівців або колишніх гравців "Буковини" ви, як патріот команди і Чернівців, бачите на посаді головного тренера і тренера "Буковини"?

— Я особисто — не бачу. Хіба що В.Богуславського (нинішнього головного тренера тернопільської "Ніви" — прим. П.Ш.), який знає і віде організовує навчально-тренувальний процес.

КОМЕНТАР, ЯКИЙ НАПРОШУЄТЬСЯ САМ ПО СОБІ

Справді, "Буковина", хай і в останній секунді, себо в останній зустрічі першого кола, вскочила в купе, де розташувалося троє лідерів групи "А". І це, звичайно, радує. Та, на моє глибоке переконання і превеликий жаль, не все в команді та грі, яку вона демонструє, так гладко, як те змалював головний тренер.

Скажімо, чому Михайло Миколайович, згадуючи (до речі, дуже рідко) президента ФК "Буковина" Костянтина Антоновича Кучера, жодного разу не назавв його по імені? Віпадковість? Чи тисніми діловими є контакти між головним тренером і президентом ФК? Чому на прес-конференції не було пана Кучера? І чи знав він узагалі про її проведення? Як можна логічно, а головне — об'єктивно пояснити надпереконливі перемоги "Буковини" в Калуші (4:0) та Івано-Франківську над "Прикарпаттям-2" (4:1), а з другого боку — велими скромній виграш (2:1) над одним із аутсайдерів — рівненським "Вересом", до того ж у Чернівцях?

Сам, очевидно, того не бажаючи, головний тренер "Буковини" підказав вашому кореспондентові одну цікаву метафору. Та ось, перед початком прес-конференції Михайло Миколайович сказав, що вони (треба розуміти — М.Лахнюк і Б.Розсихін) "варили борш" з того, що було під рукою (тобто створювали команду з наявних у них футболістів). Але, вочевидь, "борщ" вийшов не по-справжньому українським, а дещо кислим, якщо кількість глядачів поступило, але невпинно зменшувалася — від двох-п'яти тисяч на перших матчах "Буковини" до 400-250 чоловік — на останніх поєдинках (у яких, до речі, вона лише вигравала). А саме кількість уболівальників на матчах з найбільшими барометром якості гри команди — факт, од якого не зміг "відхреститися" ще жоден футбольний тренер у світі.

Отже, вашому кореспондентові під силу тільки поставити запитання, а відповіді на них, треба сподіватися, дати підсумкові збори команди "Буковина", що намічені на 27 листопада. Зачекаємо.

Павло ШВАБ.

Як живеш, команда? РЕЗУЛЬТАТУ ДОСЯГНУТО. АДЕ Ж ГРА?

Михайло Миколайович ЛАХНЮК
Народився 22 січня 1945 року в Чернівцях. Недовгий період грав у класі "Б" союзного чемпіонату ("Урожай", Дербент, Дагестан; "Шахтар", Червоноград, Львівської області). Тренував аматорські команди Буковини — "Підгір'я" (Сторожинець), "Карпати" (Садгора-Чернівці), ФК "Лукани", з якими сім разів вигравав звання чемпіона Чернівецької області, кілька разів — Кубок краю. Неповний сезон був у тренерському штабі "Буковини" (разом з В.Богуславським і В.Воронюком). Третій сезон — головний тренер "Буковини". Одріжений. Син Андрійко тренується в групі підготовки "Буковини".

вою. І тільки у Львові в матчі з "Карпатами-2", коли у воротах з'явився В.Раковиця, який одужав після травми і якого добре підготував знаний фахівець Микола Чепурський, команда показала футбол належного рівня. (Сталося це 26 вересня, в дев'ятому тури, а з урахуванням кубкових матчів була то однадцята зустріч "Буковини" та її перший виграваш на виїзді — прим. П.Ш.). Bo перед цим, скромно в Хмельницькому, нас підвів другий воротар В.Копильчук.

Перед "Буковиною" було поставлене завдання: після першого кола бути в трійці кращих. З цієї причини в деяких гравців з'являється мандраж. Але команда, вважаю, зіграла так, як од неї вимагалося. Не висуваючи при цьому амбіційних фінансових запитів.

Нині "Буковина" — це нормальний колектив, який функціонує за принципом: спочатку — робота, гра, результат, а вже потім — гроші.

Якщо спочатку ми боролися проти п'ятнадцятьох суперників, то тепер нам відомий основний з них — хмельницьке "Поділля". Розумію, що очкове відставання "Буковини" — відчутне. Та в "Поділля" календар другого кола дещо гірший, ніж у "Буковини". До того ж хмельничанам доведеться грati в Чернівцях. А в спорті, як відомо, все можливе.

Тож переконаний, що маємо шанси поборотися... (треба вважати, — за вихід у першу лігу — прим. П.Ш.).

— Як, на вашу думку, зіграли окремі ланки та футболісти "Буковини"?

— Ви правильно критикували нас за те, що "Буковина" не може проводити повноцінні заміни. Маємо лише одинадцятьох гравців основного складу. І якщо хтось із них з якоїсь причини (травма, попередження тощо) не міг вийти на поле, у нас одразу виникали труднощі. Для порівняння: коли диви-

масмо, нарешті, справжнього президента ФК "Буковина". Ми, правда, не розкошуємо, але все, що нам обіцяли, — виконується. Зі свого боку, я, команда виконала турнірні зобов'язання.

— А чи цікавилися гравцями "Буковини" інші команди?

— Так, постійно. І не лише клуби другої та першої, а й вищої ліг. Цікавляться п'ятьма футbolістами: В.Павловим, Р.Шпирновим, С.Гамалем, Р.Гунчаком та І.Мигалатюком. Але нікого з них відпустити з "Буковини" не бажаємо. Інакше про підвищення в класі залишилася тільки мрія.

— Наступні два запитання, Михайле Миколайовичу, не провокаційні, а відверті. Чи ішly Михайло Лахнюк і Борис Розсихін на звані договірні матчі?

— Ми поки що нікому не програвали. Стараємося лише вигравати. Тож запитання недоречне. Для нас кожне очко на вагу золота.

— ...а футболісти?

— Люди, що зилишилися в команді, на перше місце поставили порядність, тому таке питання не може стосуватися ні футbolістів, ні тренерів. Для нас місто Чернівці — це не порожні слова. Як і Буковина. Мрія футbolістів — повернути в наше місто першу лігу. Гадаю, нинішньому поколінню це вдається досягти.

Інша річ — з Лахнюком чи без Лахнюка. Наш край багатий на співаків і футbolістів. А тому я впевнений, що вже найближчим часом футbolісти не раз порадують змістовною грою.

— Чи трапляється упереджене суддівство в матчах за участю "Буковини". Якщо так, то в яких?

— Ми намагаємося дії суддів, а тим паче через пресу, не коментувати. Тому, що це бumerангом повертається проти команди. А взагалі... У Хмельницькому

манда. І погодьтеся, жодного поєдинку ми не виграли завдяки допомозі суддів.

— Підсумкові збори команди по завершенні першого кола буде проведено 27 листопада. Чим же зумовлена ця прес-конференція?

— Таку прес-конференцію треба було провести значно раніше. Але ми вирішили дочекатися завершення першого кола і відповісти на всі запитання, що цікавлять вас.

— Чи треба підсилити "Буковину" досвідченими гравцями? Адже, за вашими як словами, в ній лише одинадцятеро виконавців, придатних для основного складу.

— Ми працюємо з кількома футbolістами, але молодими, які не коштують великих грошей, — на це нам дав "добро" президент футбольного клубу. Чернівці не мають змоги запрошувати дорогих футbolістів.

Окрім того, створили дочірню команду "Буковина-2", яка грає в перший групі чемпіонату області. З нею підноє правою тренер Юрій Крафт.

— Михайло Миколайовичу, і всетаки, чи може "Буковина" РЕАЛЬНО претендувати на повернення в першу лігу і що ще потрібно для цього?

— Нинішній склад "Буковини" готовий боротися за вихід у першу лігу і буде битися за це до останнього матчу.

— Наскільки реальними є чутки, про те, на че боротися керівництво "Буковини" буде змінено?

— Відповісти на це запитання може лише президент футбольного клубу. Це — його компетенція. У нас була з ним конкретна домовленість про досягнення "Буковиною" конкретного результату, що ми й зробили. А буде він підсилювати керівний склад команди, чи ні, до цього повернемося 27 лі

КУБОК ДРУГОЇ ЛІГИ. 1/2 ФІНАЛУ. ПОВТОРНИЙ МАТЧ

Віктор КОТОВ

з Хмельницького

"Поділля" — "Борисфен" — 2:4 (0:0, 2:0, 0:4).

16 листопада. Стадіон "Поділля". 1200 глядачів. Сонечно. 3 градуси морозу.

Як живеш, команда?

Геннадій ТИТОВ:

“ОСОБЛИВА ТРИВОГА — ЛІНІЯ НАПАДУ”

Футбольний клуб “Титан”, що представляє гіант промисловості України КДПО “Титан”, добре знають не лише в Криму, але й далеко за його межами. “Титан” ставав 12 разів чемпіоном Криму, 8 разів володів Кубком області, 1979 року гравці команди стали володарями Кубка України серед колективів фізкультури. Та найбільший успіх припав на 1997 рік, коли титанівці стали срібними призерами серед команд другої ліги. Саме в “Титані” свого часу проходили курс “молодого бійця” такі знані в футбольному світі майстри як Духновський, Осипов, Кунденок, Візенок, Єфіменко, Никифоров, Пронін, Войнаровський та багато інших вправних граців, що сьогодні яскравою грою радують уболівальників. Захоплюються гості Армянська красенем-стадіоном. Футбольне поле тут — одне з найкращих України.

Наша зустріч з головним тренером “Титану” Геннадієм Титовим відбулась відразу після останньої гри першого кола з командою “Борисфен”, коли армянці поступилися 0:3.

— Геннадію Миколайовичу, розумію сьогоднішні ваші почуття і все-таки, як оцінюете виступ команди в першому колі чемпіонату?

— Перед цим із команди пішла група провідних гравців — Никифоров, Візенок, Кузнецов, Ебубекіров. Тому керівництво клубу поставило завдання перед командою за підсумками першого кола, місце не нижче десятого. Планували зайняти місце не нижче сьомого. Так би воно й було, якби не прикра поразка вдома від “Гірника-Спорту” з Комсомольська. Треба не забувати, що гравці, які ще недавно виступали на першість Криму та за місцеву ДЮСШ, не готові замінити вправних майстрів.

— Пане Геннадію, з чим пов’язуєте останні поразки команди?

— По-перше, не обов’язковими помилками гравців захисту. А є психологічним станом ряду футболістів, що сьогодні не готові виступати на рівні майстрів.

— Чи бачите шляхи підвищення гри “Титану”?

— Керівництво підприємства та клубу робить все можливе для зміцнення матеріально-технічної бази команди, вирішення кадрових питань.

Інтенсивно шукають нових футболістів. А особливу пристрасть в мене викликає лінія нападу. Дуже великі сподівання пов’язувались з Анатолієм Борисенком, та нині він не вправдовує моїх сподівань.

Тому майбутнє команди пов’язуємо з молоддю. З цього приводу хотів би нагадати, що свого часу ви обіцяли взяти курс на вирішення кадрових питань за рахунок місцевих вихованців.

— А я зараз не відмовляюсь від своїх слів. Інша річ, що мої колишні вихованці Бородай, Конишев, Анельков, яким ми чекали в команді після закінчення спортінтернату, перейшли в “Шахтар” (Донецьк). Та радує, що юні гравці 1982-1983 року народження Петраченко, Давидович, Пивовар і Гуляченко з кожним днем додають у майстерності.

— Кого з гравців команди виділили 6 по завершенню першого кола?

— Відчутно додав воротар команди Завгородній, який по ходу першості буквально рятував наш колектив у кількох матчах. Добротну гру показали Візавер та Андрієнко. Але ім не вистачає ще стабільноти.

“Другу молодість” переживав ветеран команди Григорій Ковальчук.

— Пане Геннадію, які плани команди на місцеві змагання?

— 20 грудня плануємо перший контрольний збір, щоб перевірити гравців із загальнофізичної підготовки. Потім відпустимо всіх на зимові канікули, а вже після відпочинку почнемо інтенсивні тренування до другого кола. Хочемо взяти участь в традиційних кримських турнірах пам’яті Юрковського і на призи кримського “Проліска”.

— Бажаємо вам і команді великих перемог.

— Дякую.

Розмову вів Олександр ШМІДМАН.

Що цікавенького?

БОРИСФЕНІВЦІВ ХОЧУТЬ БАЧИТИ СЕРЕД ЕЛІТИ

Успіхи “Борисфена” підвищили увагу селекціонерів елітних команд до юних гравців друголігового клубу. З достовірних джерел стало відомо, що Максимом Стояном, Андрієм Смальком і Русланом Бідненком зацікавився наставник одеського “Чорноморця” Анатолій Азаренков, який в зимовому антракті планує кадрове оновлення колективу. Одразу п’ятьох борисфельців запрошує на оглядини “Прикарпаття”. А київське “Динамо” пильно стежить за фаховим розвоєм уже згадуваного Бідненка, а також Дениса Стояна й Вадима Мельника, — повідомляє кореспондент “УФ” Валерій ВАЛЕРКО. Проте борисфенівці не приховують, що мріють увійти у вищий футбольний світ усюю командою.

Знайомство зближка

РУСЛАН ТАБАЧУН ГРАЄ ЗА “ОСКІЛ”,
А МРІЄ ПРО ЕЛІТНИЙ ДІВІЗІОН

... Він привернув до себе увагу одразу ж після того, як чотири рази “розписався” у воротах ФК “Миргород”. За кілька турів Табачун зробив іще один “покер” — цього разу від його “пострілів” постраждав “Машинобудівник” із Дружківки. Загалом нападник куп’янського “Оскола” 24-річний Руслан Табачун забив 14 м’ячів і по закінченні першого кола продовжує лідерувати в спискові бомбардирів усієї другої ліги. Знайомимо читачів “УФ” з найвлучнішим гравцем серед друголігівців.

Руслан Табачун — нападник. Народився 13 вересня 1975 року в Охтирці Сумської області. Зростає 174 см, вага 73 кг. Вихованець ДЮСШ “Нафтівок”. Перший тренер — Анатолій Олексійович Слободянюк. Виступав за команди: “Нафтівок” (Охтирка), ЦСКА-2 (Кіїв), “Кристал” (Пархомівка), “Оскіл” (Куп’янськ). У другій українській лізі забив 24 м’ячі.

— Коли ти вперше доторкнувся до м’яча, перш ніж стати з ним на ти?

— Перші кроки у футболі я зробив у рідній Охтирці, яка завжди славилася дитячими та юнацькими командами, а також талановитими тренерами. Один з них — Анатолій Олексійович Слободянюк — і став моїм першим наставником як на футбольному полі, так і в житті.

З ДЮСШ “Нафтівок” у вир футбольного світу вийшло немало вихованців, на превеликий жаль, уже по-кінному вчителя, котрі поповнили професійні клуби першої й вищої ліг. Уже тоді мене навчили змагатися до кінця в кожному матчі. Будь-якого рівня.

— Твій шлях до професійного футболу був складним?

— На початку 90-х років мене запросив у “Нафтівок” досвідчений фахівець і організатор футболу Валерій Олексійович Душков. У основний склад пробігти було дуже важко. Ви пам’ятаєте, що на той час Охтирка переживала футбольний бум. На кожне місце в складі було по двоє-троє претендентів. Але час, проведений в “Нафтівок”, я не змарнував. Навчився азам професійного футболу, які згодилися у подальший футбольний кар’єр. Особливо допомогли мені охтирські уроки в Києві, де під час військової служби я виступав за ЦСКА-2. Тренер армійців Олександр Васильович Петраков допомагав мені оволодівати арсеналом технічних і тактичних прийомів, а також привачав до колективних дій на

спільні заняттях з молодими гравцями Р. Костишиним, Р. Кучиркою, В. Остроушком, С. Закарлюкою, В. Візавером, С. Ткаченком. Я з хлопцями після тренування часто залишався на полі — випробовували ударами з різною відстані міцність сіток і стілок воріт.

Після закінчення армійської служби кілька місяців грав у одній з найсильніших аматорських команд Харківської області — пархомівському “Кристалі”. Не секрет, що нині за провідні команди Харківщини виступають футболісти, котрі прийшли з професійного футболу, та що там інколи в зустрічах з “Енергетиком” (Комсомольське) чи “Металургом” (Куп’янськ) були неперевірки.

— Руслане, коли ти по-справжньому відчув смак забитих м’ячів?

— У всіх командах, де довелося грati, мене частіше використовували як пів оборонця або пів нападника. Тільки в теперішній команді — “Оскіл” — діо на вістрі атаки. І хоч у перших двох сезонах у мене доборок був не дуже вагомим — десять м’ячів, то в тринадцяти матчах першого кола нинішнього чемпіонату — вже чотириадцять. Завдяки головному тренерові Ігореві Григоровичу Сиротштану, який довіряє мені й докладає багато зусиль, аби я підвищував майстерність, граю вельми результативно. Завжди на тренуваннях відпрацьовую ударі з різноманітних положень. Особливо — після флангових передач і в боротьбі з оборонцями. Багато працюю разом із своїми постійними партнерами — Олександром Муковозом, Олексієм Кальмусом, Юрієм Стремоуховим, без допомоги яких я не зміг би досягти такого високого результату.

— Що скажеш про свій місцевий клуб?

— У нашій команді спокійна і ділова атмосфера. Керівництво клубу на чолі з президентом Володимиром

Комсомольський “Гірник-Спорт” у другій лізі проводить уже не перший сезон. І в кожному колективі невеличкого містечка на Полтавщині намагається демонструвати змістовний футбол, який так подобається вболівальникам. Не став винятком і нинішній чемпіонат, у першій половині якого комсомольці провели серію вдалих ігор і піповнили свій очковий дебют.

Фахівці “Гірника-Спорту” називали одним з найкращих колективів турніру. Це, зрештою, й не дивно, адже комсомольська команда нинішнього зразка має непоганий набір виконавців, серед яких є футболісти, що вже грали на вищому рівні як в українському, так і в радянському футболі. Та й тренерський штаб “Гірника-Спорту” досвідчений: головним кермачевим команди Анатолієві Думанському допомагають Валерій Повстенко та Юрій Панфілов, які зявiliся у Комсомольську влітку цього року. Багато в чому завдяки їм гра колективу відчутно поліпшилася. Після кількох невдач на старті сезону 1999/2000 гірники поступово набули мобільності й значно поліпшили турнірне становище.

Футболісти в кожному матчі діють організовано і демонструють грамотну гру, — розповідає тренер “Гірника-Спорту” Валерій Повстенко. — У нашому активі

“ТІРНИК-СПОРТ”: ПЕРША ЛІГА В ПЛАНАХ НА МАЙБУТНЄ?

кілька перемог над досвідченими колективами — іллічівським “Портовиком”, армянським “Титаном”. Насилу досягли нічії в Комсомольську і футболісти, що лідирують у групі “Б”, — київська “Оболонь-ППО-2”. А ось у розиграші Кубка другої ліги нам трохи не потало: у першій чвертьфіналійній грі з “Кристалом” у Херсоні ми зіграли внічію, 1:1, та от у повторній зустрічі, що відбулась у Комсомольську, несподівано програли з мінімальним рахунком 0:1.

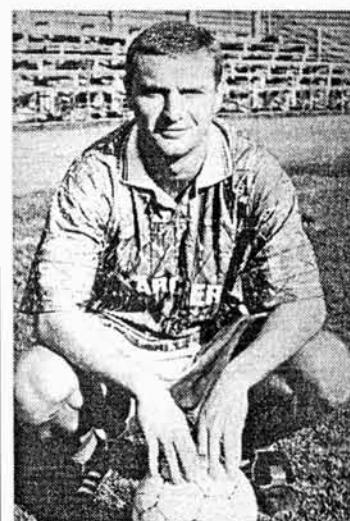
— Чимало клубів другої ліги нині потерпає від різноманітних проблем, зокрема, фінансових. А чи є вони у “Гірнику-Спорту”?

— У наш нелегкий час кожному клубові важко, “Гірник-Спорт” — не виняток. На жаль, президент ФК не завжди вдається правильно оцінити ситуацію в команді. Скажімо, сьогодні є зaborгованістю по преміальних заощадах, — і мікроклімат у колективі значно б поліпшився.

— Уже не перший сезон “Гірник-Спорт” виступає в другій лізі. Можливо, час подумати про підвищення в ранзі?

— Поки що завдання про вихід у першу лігу не стоїть, хоча з нинішнім складом поборотися за путівку до неї можна було б уже в другому колі поточного сезону. Однак для цього потрібно, щоб клубна інфраструктура була відповідною. Команда повинна мати всі умови — якісні футбольні поля (на жаль, стан газону на стадіоні в Комсомольську нині найгірший в групі “Б”), фінансову підтримку тощо. У цьому плані покладаємо надії на Полтавський ГЗК та місцеву владу на чолі з міським головою Комсомольська Олександром Павловичем Поповим. Якщо вони надаватимуть допомогу, то “Гірник-Спорт” наблизчим часом зможе підвищити ранг.

В’ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.
(Спец. кор. “Українського футболу”).

Едуардовичем Безденежним вирішувало питання життєдіяльності команди. Маємо сучасне екіпування. Приємно забивати м’ячі у ворота суперника на завдядки зеленому і гладенькому газоні стадіону цукрокомбінату “Оскіл”, де постійно збираються до двох-трьох тисяч шанувальників футболу, а інколи — його більше. Кращим гравцем вручаються після кожної зустрічі цінні подарунки, випускаються програмки до матчів.

— Руслане, а чим ти незадоволений?

— Чим? У першій чергі, діями деяких оборонців, які не відрізняються майстерністю, а полюють на мене, використовуючи жорсткі й будні прийоми. Я вже лікувався після зустрічей з такими “косарями”. Вельми хочеться

грati в чесний і “чистий” футбол. І запрошує всіх до цього. А дій деяких арбітрів я не маю права коментувати, та й, чесно кажучи, не бажаю.

— Твій найкращий і найпам’ятніший гол?

— Багато разів засмучував голкіпер, забивав різні м’ячі. Та все ж, найкращий гол ще не відбувся. Але він буде. Неодмінно.

— Про що мріє форвард Руслан Табачун?

— У мене одне бажання — спробувати свої сили в елітному футболі.

Розмову вів

Сергій ГАБРІЕЛОВ.

Фото Віктора КАНЕВЦОВА.

23 грудня у Львові відбудеться гала-вистава “Люд

— Почнемо із загальних вражень першого кола змагань. Найголовніше, що, за оцінками наших фахівців, рівень чемпіонату підвищився й проходить дуже цікаво. Нині маємо 6-8 конкурентоспроможних команд.

І хоча трійка лідерів випереджає останих учасників, все ж інші команди ще не сказали останнього слова в боротьбі за медалі, що, сподіваємося, і підтвердить коло змагань.

— Олександре Дмитровичу, за яким регламентом проводяться змагання цього року?

— Практикуємо проведення чемпіонату за системою весна-осінь. Щоправда, не вдалося нам укомплектувати другу групу учасників першості, тому всі клуби, які дали заявки на участь у чемпіонаті, увійшли до першої групи, але вже наступного року в групі найсильніших гримуть дванадцять найкращих команд за підсумками цьогорічного чемпіонату.

— Які команди могли б виділити за підсумками першої половини діяльності?

— Підсумковоючи попередні результати першого кола, відмітив явну перевагу одноосібного лідера чемпіонату "Елади-Енергії" з Луганська, котра випереджає найближчого переслідувача на сім очок.

Можливими конкурентами за звання чемпіона області можуть стати стаханівське "Динамо" та "Шахтар" з обласного центру. Доречно сказати, що луганчани заявили на участь у цьому році в аматорській першості України. Вони потужно провели останній відрізок першого кола, завдавши єдиної поразки лідерам. Будемо сподіватися, що команда "Шахтар" гідно представить Луганщину на республіканському рівні.

Виконують своє пряме призначення другі команди-дублери таких відомих колективів, як "Сталь" та "Зоря". Хорошою командою склалася в Красному Лучі, Свердловському (тогорічний чемпіон області) та Краснодоні. Вважаю, "додадуть обертів" у другому колі "Металург-ЛОПВ" (Лутугине), "Хімік" (Северодонецьк),

Гра в регіонах

"РІВЕНЬ ЧЕМПІОНАТУ ЛУГАНЩИНИ ЗРІС"

Підсумки первого кола чемпіонату Луганської області коментує президент обласної федерації футболу Олександр ПАРФІНЕНКО.

нечук), "Динамо" (Попасна) та "Екіна" (Алмазна). Останні є володарями Кубка цього року, розіграного навесні. Вони також представляють Луганщину в розигріші аматорського кубка України цього року. Серед невдах первого кола вразив слабкий виступ команди "Золоте-Алмаз" (Первомайськ), яка хоча й зберегла той склад, котрим виступала в минулорічній першості аматорів України, все ж через фінансові ускладнення знялася з цих змагань, та й нинішнього року леда нашкрябала вступні внески на участь в обласній першості.

Не обійшлося і без втрат. Після двадцятого туру через відсутність фінансової підтримки керівництва міста зійшла з дистанції команда "Шахтар" (Лисичанськ). Відповідно до регламенту змагань, через те, що команда зіграла менше 50 відсотків запланованих матчів, рахунки раніше проведених ігор з її участю були анульовані. Не увійшли до заліку й м'яч, забиті в цих зустрічах.

— **Розкажіть докладніше про лідера — "Еладу-Енергію", чому вона переважає інших?**

— Нинішній лідер першості Луганської області був складений перед початком чемпіонату на базі футбольного колективу ГРЕС із міста Щастя, що поблизу Луганська. При підтримці місцевих підприємців, і, в першу чергу, юридичної фірми "ПС", ресторанів "Елада", "Рай-дуга" (президент клубу "Елада" Павло Пилавов). У команді задіяні професіонали (Малишенко, Литвинов, Ярмолич, Поляков, Пінчук, Дунай, Зінченко, Туркін,

Бabenko, Малигін, Капінус та інші) і є молоді перспективні гравці.

Тренує команду любительського рівня відомий фахівець Юрій Погребняк, рішенням ПФЛ позбавлений професіональної діяльності в Україні. Але керівництво клубу сподівається на його реабілітацію і вже найближчим часом має намір подати заявку на участь у другій лізі першості України.

— **Кого з футболістів можете викремити за підсумками першої половини чемпіонату?**

— Службами федерації футболу ведеться спостереження за всіма командами чемпіонату, зокрема, виділяються в них найкращі футболісти. Прізвищ поки не називатиму, спочатку доглядемо друге коло, а потім ретельніше підсумуємо.

— **Кілька слів про розиграні цьогорічного Кубка області.**

— У змаганнях за олімпійською системою стартувало 13 команд. До півфіналів дійшли "Зоря-2" та "Фагот-Вуглеремонт" (Красний Луч) і "Шахтар" (Свердловськ) та "Екіна" (Алмазна). А в фіналі кубкова вершина підкорилася "Екіні", яка переграла дублерів "Зорі-2" з рахунком 2:0.

Склад переможців: Петров, Бикодоров, Клячков, Синегубов, Костенко, Трехлеб, Драчевський, Сердюков, Корнійчук, Гнєздилов, Руденко, Лисенко.

— **Що ще цікавого можете розповісти про роботу вашого відомства?**

— Наведу кілька цікавих подій, котрі сталися під час нашого чемпіонату з

одним з його учасників — командою "Фагот-Вуглеремонт" з Красного Луча. У матчі третього туру на гру до Стаканова з динамівцями вони прибули без запасних футbolістів у складі з 11 чоловік. На поле вийшли вісімъю (у одного футболіста були відсутні документи на гру). Після 20 хвилин через другу травму картку залишила поле ще один краснолучанин. Після перерви склад "Фагота" зменшився ще на двох гравців через травми. І коли при рахунку 3:1 на користь гостів на 48-й хвилині залишив поле через травму тренер гостей, то суддя матчу призупинив матч. За правилами ФІФА, якщо команда залишається в складі менш як із 7 чоловік, то матч припиняється. Рішенням федерації краснолучанам зараховано поразку — 0:3.

У другому випадку ця ж команда з'явилася на зустрічі в Северодонецьку із запізненням і, дограваючи, в супіні залишили єдиний вирішальний м'яч у ворота господарів за п'ять хвилин до закінчення гри. Господарі поля винесли протест, який федерація задоволила й призначила перегравання. Так у першому колі залишився один незіграний матч.

І ще хочу відзначити вольову перемогу футbolістів Лутугінського в матчі "Зоря" (Рубіжне) — "Металург-ЛОПВ". Уже на 27-й секунді господарі поля вийшли вперед. Щоб зрівняти рахунок, гостям знадобилося 60 хвилин. Далі голи поспівалися, як з рогу достатку. Загальний рахунок 1:5 на користь лутугинців.

— **Які "плюси" і "мінуси" може-те назвати в роботі очолюваної**

Вами федерації Луганської області з футболом?

— Як вже казав, позитивним моментом вважаємо підвищення рівня нашого чемпіонату, негативним є те, що не всі арбітри були готовими до напруженого чемпіонату, тому на його адресу були нарікання.

Не вдалося також укомплектувати учасників чемпіонату, тому часто мали місце хокейні рахунки: 9:1, 8:2, 9:0 тощо. Нестабільні був і календар ігор у першому колі з об'єктивних причин. Усува-тилем недоліки.

До "плюсів" треба віднести відродження випусків обласної газети "Футбольний огляд", яка регулярно (раз на тиждень) оперативно висвітлює футбольне життя в нашему регіоні.

Розмову вів

Віктор МАЛЬЧЕНКО.

ЧЕМПІОНАТ ЛУГАНЩИНИ 1999 РОКУ (перед початком другого кола)

I В Н П М О

1. "Еллада-Енергія"	Луганськ	15	14	0	1	55-9	42
2. "Динамо"	Стаханов	15	11	2	2	40-14	35
3. "Шахтар"	Луганськ	15	11	1	3	56-14	34
4. "Сталь-2"	Алчевськ	15	9	3	3	37-20	27
5. "Фагот-Вуглеремонт"	Красний Луч	14	8	2	4	34-21	26
6. "Шахтар"	Свердловськ	15	8	1	6	35-28	25
7. "Шахтар"	Краснодон	15	8	1	6	33-25	25
8. "Зоря-2"	Луганськ	15	8	2	5	25-15	23
9. "Металург-ЛОПВ"	Лутугине	15	5	6	4	25-17	21
10. "Хімік"	Северодонецьк	14	6	1	7	18-24	19
11. "Екіна"	Алмазна	15	6	0	9	24-32	18
12. "Динамо"	Попасна	15	3	2	10	14-33	11
13. "Золоте-Алмаз"	Первомайськ	15	4	2	9	23-24	11
14. "Юніор"	Луганськ	15	3	1	11	16-52	9
15. "Приволя"	Лисичанськ	15	1	1	13	12-58	4
16. "Зоря"	Рубіжне	15	1	1	13	11-62	4
17. "Шахтар"	Лисичанськ	знялась зі змагань					

Примітка: За порушення регламенту змагань з команд "Сталь-2", "Зоря-2" та "Золоте-Алмаз" знято по 3 очка, з "Юніора" — 1.

Кубок ветеранів

13-го, ТРИНАДЦЯТЬ РОКІВ ПОТОМУ

Валерій ВАЛЕРКО з Овідіополя

"Дністер" — "Система-Борекс" — 1:2 (1:1).

Другий фінальний матч. 13 листопада. Стадіон "Дністер". 800 глядачів. Сонячно. 10 градусів.

Суддя: І. Яремчук (Київ), Ю. Яковенко, О. Світловий (обидві — Одеса).

Делегат ФФУ: П. Безносенко (Київ).

Овідіополь: Гришко, Островський (Окунець, 74), Куліш-к., Примильський, Акопян, Свіщев, Слата, Чміль, Дорошенко, Жулянов, Бондаренко (Новиков, 41). **Запасні:** Міller, Кіору, Гавадзін, Сергієнко. Тренер: Олександр Яценко.

Бородянка: Фельде, Домченко (М. Пилипенко, 65), Юрченко-к., Побігаєв, Євсеєв, О. Мироненко, Осадчий, Бузник (Шома, 74), Якубовський (Паран, 8), Яценко (Дзюба, 58), Яремчук. **Запасні:** Одинцов, Пелиленко, В. Пилипенко. Тренер: Микола Пелиленко.

Голи: Примильський (21), Бузник (35), Осадчий (51).

Попередження: Юрченко (11), Новиков (50).

Перший матч — 0:1.

Овідіополь ранковий зустрів нас заморозком і поривчастим холodним вітром,

але вже за кілька годин яскраво світило сонце — навіть природа раділа новому побаченню з футболом, побудувавши яскраву хайку охайному стадіончику майже в повному складі зібралися 320-осібна спеціалізована дитячо-юнацька футбольна школа — гордість і надія району, котрий по-праву вважається одним з найкращих у державі за господарськими та спортивними показниками. Либонь, і з цієї причини керівники Овідіопольщини Вікторові Дукову було вельми пріємно зустрітися столичним гостем — президента концерну "Борекс" Віталія Пилипенка, якого з іменем діячів спорту та науки відзначається відмінною репутацією. М'яч увійшов у самісім'ю "дев'яту", ледь зачепивши стійку й напнувши сітку, ніби по-тужне ядро. Красенсь-гол, райська насолода для найнайшуканіших футбольних естетів!

Важко сказати, як розгорталися б події надалі, скорішайся овідіопольці сповідати честолюбість устремлінні — модернім, європейським гатунку стадіону, з цим зустрівшись в Бородянці, й баґатієюючи на перемогою в першому фінальному поєдинку. "Систему-Борекс" навіть не виїхав з рівноваги серйозна кадрова втрати

— застуда залишила на лаві запасних президента клубу Віталія Пилипенка, який зазвичай відіграв важливу роль на наступальних колективних акціях. Дебют обійшовся без несподіванок і надмірних емоційних сплесків: опоненти ніби приглядалися один до одного, розраховуючи більше на в

Філіппо і Симоне Індзагі:

БРАТИ,
ЩО МРІЮТЬ
ГРАТИ РАЗОМ

Уже давно чемпіонат Італії називають найсильнішим у світі. У не такій уже й великій країні зосереджено багато найвідоміших гравців. Філіппо Індзагі — один з них. Він завжди готовий з'явитися в потрібному місці в потрібний час. Іого дії напрочуд вивірені. Недаремно Індзагі-старшого порівнюють із знаменитим Паволо Россі. У дитинстві Філіппо, що народився в П'яченці, вважав свою найзаповітнішою мрією виступити за місцеву команду. Зараз Індзагі — старший, котрий захищає кольори туринського "Ювентуса", недосяжний для скромної "П'яченци".

— Філіппо, чому так несподівано залишив "Парму"?

— Нічого несподіваного не було. Я отримав прикуру травму і надовго вибув з гри. У "Пармі" дебютував у серії А, був новачком, тож керівництво клубу не хотіло ризикувати.

— А чому вибрав "Аталанту" після "Парми"?

— Це було найкраще рішення для мене. Керівники "Аталанти" добре мене знали і вірили мені. Я ж у свою чергу довіряв їм.

— Чи важко було витримати кілька-сичину перерви?

— Так, важко. Я постійно відчував нестерпний біль. Часом навіть думав, що доведеться залишити футбол. Але, врешті, все-таки переборов себе.

— Перейшовши до "Аталанти", ти відразу ж "вистрелив". Чи очікував такого початку?

— Чесно кажучи, не сподівався, що мені вдається відразу ж заявити про себе. Але там була така сприятлива атмосфера і це, мабуть, позначилося на моїх виступах. Керівництво "Аталанти" добре мене знало, тож, не вагаючись, запросило мене.

— Чемпіонат Італії розініють, як один з найважчих, найсильніших у світі. Чому?

— Во тут грають найсильніші футболісти планети. Кожній неділі маю забивати голи в боротьбі з найсильнішими оборонцями, і мені це вдається. В Італії футболу приділяється багато уваги. Мабуть, ніде в світі футбол не має такої підтримки, як у нас.

— Як розпочинався твій шлях у спорті?

— Дуже любив і люблю футбол, тому й почав грати рано. Ще в дитинстві виступав за місцеву команду "Сан Ніколі". Коли мені було 12 років, склаут Джованні Рубіні забрав до юнацької "П'яченци", де перебував вісім років. Потім Джіджі Каньї дав мені можливість у основі "П'яченци" дебютувати в серії В. Це була добра школа. Там я професійно займався футболом, не залишаючи й сім'ю. Мені подобалося, як там дбають про зростання молодих гравців.

— А як батьки ставилися до футболу?

— Вони хотіли, щоб я добре вчився. Мама мала багато проблем після того, як ми з батьком грали в футбол у коридорі нашого будинку. Згодом батьки зрозуміли, що це мое покликання і всіляко підтримували мене.

— Чи був таким же здібним студентом, як і футbolістом?

— Я отримав диплом про освіту в комерційній школі. Навчання поєднувалося з грою, тож не знаю, як би повелася без моїх близьких. Частенько мати будила мене вранці, щоб я не залишився.

— А коли вирішив стати професіональним футbolістом?

— У мене завжди була така мрія. Не уявляв життя без футболу. Пізніше, коли зіткнувся з професіональним футbolом, ось тоді переконався, що це саме те, що мені потрібне.

— Чим би ти займався, якби не став футbolістом?

— Навіть не знаю. Оскільки маю економічну освіту, влаштувався на роботу до батька. Він працює торговим менеджером у одній з провідних італійських текстильних компаній — "Zucchi-Bassetti".

На світових меридіанах

БЕККЕНБАУЕР —
НАЙКРАЩИЙ ГРАВЕЦЬ
НІМЕЧЧИНИ XX СТОЛІТтя

Колишнього капітана збірної Німеччини Франца Беккенбауера визнано найкращим футbolістом країни XX століття. Загалом було опитано 2500 членів Німецької асоціації спортивних журналістів. Опитування робили футбольний журнал "Kicker". За Беккенбауера проголосувало 557 чоловік. На

другому місці Фріц Вальтер, капітан чемпіонів світу 1954 року, з 135 голосами. Третій у списку Герд Мюллер отримав 67 голосів. Найкращою німецькою збірною названо команду 1954 року, а її тренера Зеппа Гербергера — найкращим німецьким тренером століття.

Беккенбауер, який 1974 року став чемпіоном світу, 1990 року уже в ранзі тренера знову став найсильнішим. Зараз "кайзер" Франц є президентом "Байєрна" та

віце-президентом Федерації футbolу Німеччини.

БАСЛЕР ЗАЛИШАЕ
“БАЙЕРН”

Як заявили представники мюнхенського "Байєрна" півоборонець Маріо Баслер переходить до "Кайзерслаутерна". Гравець так і не зміг знайти спільні мови з керівництвом клубу. Баслер вимагав підвищення зарплати. Щоправда, робив він це дивно. Кілька разів Баслер потрапляв у неприємні історії в розважальних закладах. У серпні футbolіста було оштрафовано на 20000 марок за те, що він провів

цілу ніч на дискотеці за кілька днів до відповідального матчу. А рік тому Маріо надовго затримався на знаменитому пивному фестивалі "Октоберфест". Президент "Байєрна" Франц Беккенбауер звинуватив півоборонця в безвідповідності і позбавив місця в команді. "Кайзерслаутерн" готовий виплатити за Баслера трансфер у розмірі 1,5 мільйона німецьких марок.

МАТТЕУС НАЗДОГНЯВ
РАВЕЛЛІ

Ветеран німецького футbolу Лотар Маттеус провів 143-й матч у

складі збірної. За цим показником 38-річний німець зрівнявся з колишнім воротарем збірної Швеції Томасом Равеллі. Таким чином наступна гра Маттеуса за збірну буде рекордною. До речі, поразка норвежців у товариському матчі з німцями виявилася першою за останні 14 місяців.

Тим часом Маттеус заявив, що відкладає до кінця сезону перехід до американської "Метро Стар". Ветеран хоче допомогти мюнхенцям у Лізі чемпіонів.

Сторінку підготував
Олег СИВАК.

Зірки

Не так уж й рідко можна зустріти в багатьох видах спорту представників однієї сім'ї. Але в більшості випадків у таких сімейних тандемах хтось є кращим. Брати Індзагі — виняток. Усі ми добре знаємо і Філіппо, і Симоне. Більше того, мали змогу порівнювати можливості братів у матчах інших команд проти київського "Динамо". Старший разом з "Ювентусом" завдав достатньо клопоту динамівцям, молодший разом з "Лаціо" також добився перемоги, хоча сам не відзначився. Їх часто порівнюють. Журналісти навіть передбачають, що Симоне незабаром стане небезпечнішим, ніж Філіппо. Самі ж брати віддають пальму першості одному. "Лаціо" вже давав взято на замітку молодшому Індзагі. Остаточно в правильності вибору римлян переконав сам Симоне, адже в поєдинку "П'яченци" з "Лаціо" Індзагі-молодший забив м'яч, який дуже багато коштував "лаціалі". Більше господарі столичного клубу не вагалися. Вілкту цього року "Лаціо" придбав Симоне у "П'яченци" за 14 мільйонів доларів.

— Симоне, ти вже не перший рік у серії А. Чи міг коли-небудь уявити щось подібне?

— Чесно кажучи, ні. Спочатку я взагалі думав, що в мене майже не буде шансів конкурувати за місце в основі "П'яченци" з Руджеріо Ріццителлі, якого щойно купили. Але наполеглива практика дала мені змогу дістатися.

— Симоне, ти вже не перший рік у серії А. Чи міг коли-небудь уявити щось подібне?

— Чесно кажучи, ні. Спочатку я взагалі думав, що в мене майже не буде шансів конкурувати за місце в основі "П'яченци" з Руджеріо Ріццителлі.

— А ти не відчуваєш, що багато відстoisків?

— Я ніколи не намагаюся використовувати своє ім'я. Звичайно, коли звернуся до брата за порадою, він не відмовить мені.

— Кажуть, у дитинстві ти забивав більше, ніж Філіппо, чи не так?

— Це справді було.

— Чому ж тоді Філіппо швидше за тебе досяг успіху?

— Він досвідчений. Крім того, коли я виступав за "Новору", майже рік не грав через травму.

— Чи є щось, що ти не можеш робити, а Філіппо — може?

— Я не можу так багато забивати, як він.

— А що в тебе краще виходить?

— Результативніше граю на "другому поверсі".

— Що було б, якби ти грав разом з братом?

— Ми були б найнебезпечнішим тандемом. Щоправда, це було не легко, адже в нас однакові характери. Та все-таки я думаю, що ми б зігралися.

— Лише два роки потрібно було тобі, щоб піднятися з серії С до вищого дивізіону. Ти впевнений, що готовий до такого стрімкого зростання?

— А чому б і ні. Я завжди готовий до цього. Повністю освоївся на такому високому рівні.

— Як ти вважаєш, де найкраще грав?

— Упродовж року я виступав за "Брескелло". Почав грати там у листопаді і зміг 11 разів відзначитися у 21 матчі.

— А чому ти вибрав "П'яченци"?

— Там я починав. "П'яченца" — рідне місто. Коли представники клубу помітили мене, побачили, що я можу грати в серії А, зв'язалися зі мною і запропонували контракт.

— Тобі подобається футbol у виконанні "П'яченци"?

— Дуже! Переконаний, що це найприятніший варіант для моого характеру.

— Який матч найбільше запам'ятався в П'яченці?

— Перемога над "Фіорентиною".

— А який гол?

— Той, який я забив на початку сезону своєму майбутньому клубу — "Лаціо".

— Хто був твоїм найкращим партнером у П'яченці?

— Найбільше мені подобалося грати разом з Массімо Рацеллі.

— Ти вже маєш досвід гри з грандами італійського футbolу. Які команди найбільше тобі подобаються?

— Симпатизую атакуючим командам: "Фіорентіні", "Ювентусу", "Пармі" і, звичайно ж, "Лаціо".

— А хто твій кумир?

— Німецький футbolіст Руді Феллер.

— На кого рівняєшся?

— Намагаюся брати приклад з брата.

— Ти вже не живеш з батьківською сім'єю?

— Коли грав за "П'яченцу", то жив разом з батьками в Сан-Ніколо, що за чотири кілометри від П'яченци.

— Симоне, а коли ти востаннє бівся з Філіппо?

— Точніше не пам'ятаю. Мабуть, років 10 тому. Ми побилися за м'яч, кожен з нас хотів його привласнити. Але неможливо довго сердитися на Філіппо. Він така людина, що допоможе будь-кому, хто цього потребує. Я найбільший його шанувальник.

— Хто з вас улюбленець мами?

— Вважаю, що я, адже молодший. Але ми всі дружні. Коли я грав за "Люменцане", а брат — за "Аталанту", ми жили разом. Я з задоволенням згадую ті часи. Моя мрія — знову жити разом з Філіппо.

— Для цього вам потрібно разом грати.

— Коли ми були дітьми, то завжди говорили, що колись гратимо разом. У "Ювентусі"? "Лаціо"? Національний збірній? Час покаже. Едине, чого хочу, — грати разом з Філіппо.

— Чи заздриш ти в чомусь братові?

— Краще сказати, що мені в ньому подобається. Найбільше імпонує легкість, з якою він опин

Сім'я Антошиків, місто Вознесенськ, Миколаївської області:

— Пригадуємо злет дніпропетровського "Дніпра" вісімдесяті років, чемпіонство, юрби шанувальників. Як сталося, що така команда нині впевнено пасе задні? Відвідавши "Метеор", стало зрозуміло, чому команда на турнірному "дні": в кількох метрах від стадіону — смітник, розбиті ліхтарі, за трибунали — хащі, бігові доріжки зруйновані, лави розбиті, туалети... Краща не буде про них і згадувати. І це в мільйонному місті! Невже багато потрібно, щоб навести елементарний порядок?

— Потрібно справді небагато — елементарна увага та бажання. Однак, складається таке враження, що батьки міста та клубу не мають ні одного, ні іншого. А як відомо, дядько тоді хреститься, коли грим вдарить. То може всі чекають, коли "Дніпро" вилетить до першої ліги?

Ніна Дмитрівна Малик, село Гончариця Вінницької області:

— Мені вже 59 років, але я з задоволенням читаю вашу газету. Я б дуже хотіла, щоб ви більше уваги приділяли першій лізі і зокрема ФК "Вінниці"...

— Ніно Дмитрівно, для нас немає великої різниці між вищою чи першою лігами. То все — наш вітчизняний футбол. І ми будемо йому приділяти найбільше уваги. А з нового року — й поготів. А щодо ФК "Вінниця", то ця команда ніколи не була позбавлена нашої уваги.

А.Максимов, місто Заставна, Чернівецької області:

— Чому ПФЛ не введе поправку в регламенті чемпіонату стосовно того, щоб футбольісти хоча б вищої ліги грали під постійними номерами? Адже це було б зручніше, як для численної армії вболівальників, так і для телевізійних коментаторів...

— Питання справді цікаве, хоча й не в нашій компетенції. Але якщо ви вважаєте доречним, ми обов'язково спробуємо його вирішити або хоча б дізнатися про можливість подібного нововведення.

Володимир Бабич, місто Скаловськ, Херсонської області:

— Невже ліпше прибрати чужинця Мамедова, ніж "підпускати" до "основи" "Динамо" своїх хлопців, котрі засиджуються в "Динамо-2"?

— Питання досить неоднозначне. Те, що в Мамедова є потенціал — це однозначно. Як і те, що це внутрішня справа "Динамо" — комплектація команди. А щодо того, що хлопці засиджуються в другій команді — та-жок справедливо підмічено. Та чи нині є хтось в київському дублі, хто б реально зміг підсилити першу команду? Якщо б це було так, то навряд чи тренери не відзначили б такого хлопця.

Віталій Загон, Вінницька область:

— Чому на післяматчеві пресконференції національного чемпіонату не ходить Валерій Лобановський?

— Взагалі-то, це його особиста справа. Тим більше, що представник від тренерського штабу "Динамо" завжди відвідує післяматчеві пресконференції. Хоча, звичайно ж, хотілося б поспілкуватися із Валерієм Васильовичем...

Михайло Захарук, Івано-Франківська область:

— Чому досі не створено збірної клубів?

— Либонь, знову ж таки чекаємо, доки вдарить грим, щоб перехреститись. А якщо конкретніше, то розмови про це, які вже давно циркулюють і навіть ніби-то на високому

нівністи. Передплатіть "УФ" на наступний рік — і обов'язково переконаєтесь в цьому.

Віталій Малюк, Кіровоградська область, село Хмельове:

— Газета ваша мені дуже подобається. Вона набагато краща за

збірної України голкіпера Олександра Шовковського. На його ж місце пропонувалася кандидатура Юрія Вірта. Особисто я не маю нічого проти Вірта, але, згодом, в останніх матчах Шовковський з близким підтвердив, що

10.2. У разі однакової кількості очок у двох і більше команд, перевага віддається команді, що має кращі результати особистих зустрічей з конкурентом (конкурентами): кількість очок, різниця забитих і пропущених м'ячів. При рівності цих показників підраховуються м'ячі, забиті на чужому полі. При рівності всіх перерахованих показників набирають чинності наступні:

— найбільше число перемог у всіх зустрічах;

— найкраща різниця забитих і пропущених м'ячів у всіх зустрічах;

— найбільша кількість м'ячів, забитих у всіх зустрічах.

При абсолютній рівності цих показників місце команд визначає жеребкування.

Олександр Лещенко, місто Полтава:

— Коли вже буде наведено порядок в календарі вищої ліги? Коли чемпіонат країни буде підпорядкований інтересам не окремого клубу, а всіх без винятку вищолігових колективів? Коли вже наші команди навчаться грati на четвертій рівнів'яні Европі?

— На всі подібні, "коли?" та "чому?" в наших футбольних функціонерів є одна, вагома відповідь: "все робиться заради національної збірної". Що ж, це цілком можна зрозуміти. От лише пояснити — навряд чи.

Павло Хомич, місто Київ:

— Спасибі за "УФ"! Це справді солідне видання європейського класу. Спасибі, що в №109 (532) від

7.10.99 стали на захист нашого дитячого футболу, зокрема, нашого клубу ФК "Троєщина" та його президента В.В.Расторгуєва! Нині справа залаоджена — наш ФК повернуто до першості, спокійно може тренуватися наша зміна Шевченку, Реброву та Шовковському. Пишаємося, що мій дванадцятирічний молодший син Антон — один з кращих ліберо в "Троєщині". Я вірю, що в 2006-му році, на чемпіонаті світу, де Україна стане чемпіоном, перемігши в фіналу збірну Бразилії, єдиний м'яч буде забито з подачі моого Антона. Ось побачте!

Із задоволенням буду передплатувати "УФ" і в 2000 році. Так тримати!

— І вам дякуємо. І обіцяємо, що ви ще не раз пересвідчите, що зробили правильно, передплативши "УФ". А Антону Павловичу бажаємо швидше підійти і досягти своєї мрії.

Сергій Борисович Кравчина, Донецька область:

— ...Не варто особливо розраховувати на новоспечених "українців" — Кормильцева, Яшкіна та Серебренникова, котрі не роблять "погоди" в "Динамо". Хоча, як не дивно, на їх допомогу сподівається Сабо... А чому не шукати таланти вдома, в Україні? Невже наша земля на них бідна?

— Важко з вами не погодитись. Але, з іншого боку, варто зрозуміти, що наставників нашої збірної, які навряд чи хочути гіршого собі та своїм підопічним. Право комплектувати команду завжди було прерогативою тренера. З його вибором можна не погодитись, але навряд чи щось змінить. Однак будемо відвертими й справедливими до кінця: завдання-мінімум Сабо та збірна виришили. Зачекаємо до спроби вирішення завдання-максимуму...

ЗА ВАШИМИ ДІСТАНЦІЯМИ

"ЧОМУ ЛОБАНОВСЬКИЙ НЕ ХОДИТЬ НА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЇ?"

рівні, залишаються поки що лише розмовами.

Олександр Щерба, Вінницька область:

— Приємним моментом, який залишився після виступів наших клубів у Кубку УЄФА, стали... наші красені-стадіони. Отже, якщо треба, то вміємо і можемо будувати! А що, як на наступні роки доручити представляти Україну в Кубку УЄФА тим командам, які нині пereбувають в низах турнірної таблиці? Можливо, вони тоді нарешті побудують сучасні футбольні

— Можна посміхнутися — якби не було сумно та горко. Дійсно, поки грим не вдарить, потинцю не почухає. Та все ж будемо споді-

інші наші вітчизняні спортивні видання. З вами буду й надалі. Тому й пропоную: а чом би не висвітлювати хід чемпіонатів у країнах Латинської Америки?

— Віталію, ваше зауваження досить слухне. Тим більше, що воно досить часто з'являється в листах наших читачів. І ми обов'язково його вирішимо. Але, даруйте, це вже буде з Ново-го року. Згодом —

— починати про чемпіонат,

мо,

нині перший номер у нашій збірні...

— Ми лише намагаємося бути об'єктивними: не заперечуючи безумовного таланту та майстерності Шовковського, ми вказуємо постійно і на його помилки та огрихи (яко такі є).

Віталій Танаєвський, місто Чернівці:

— Надрукуйте, будьте ласкаві, адресу донецького "Шахтаря".

— Будь ласка: 340050, Донецьк, вул.

Артема, 86-А, тел.: 90-41-26, 66-20-60.

Анатолій Куриленко, місто Миколаїв:

— ...У мене вже виробилась звичка: пройшов тур — і я самостійно складаю турнірну таблицю. А потім співставляю її в таблицю в різних газетах. І дивуюсь, адже різни

Увага!

Передплата-2000

"ЯК ПЕРШЕ КОХАННЯ, ЧИСТЕ Є НЕПОВТОРНЕ"

Ми неодноразово анонсували вам нашу (і вашу) газету, якою вона є якою буде. Ми неодноразово наголошували на оперативності та незалежності, повсякчас підкреслюючи та акцентуючи увагу на тому, що "УФ" — це лише для вас і лише заради вас, шановні на-ші вболівальники та читачі. Ми завжди уважно ставилися до ваших побажань, зауважені та листів — як да лан-цигової реакції на побачене та прочитане, як на наболіле, як на істину останньої інстанції.

Ми схиляємося перед вашою мужністю та мудростю, пане Петре. Ми дякуємо Вам за активну життєву позицію та за ваші добрі слова. А ще — за ваш вибір. Єдино правильний — це вже ми вам обіцяємо! І нагадуємо, що в новому році зблішується обсяг та періодичність "УФ" — вівторок — 16 полос, середа — 10 полос, субота — 12 полос.

ПЕРЕДПЛАТА ЦІНА
на один місяць — 3 гривні 88 копійок, на три місяці — 11 гривень 64 копійки, на шість місяців — 23 гривні 28 копійок, на рік — 46 гривень 56 копійок. Передплатний індекс — 60994.

Чилі, з двадцятого туру — навряд чи дorchечно. Тож наберімся терпіння.

Денис Жилін, місто Миколаїв:

— Мені дуже подобається ваше видання. Читаю його з задоволенням. Але судження деяких кореспондентів "УФ" викликають обурення. Так, неодноразово висловлювалися сумніви щодо доцільноти перебування в "основі"

драстує, адже починені бути якісь лад, повинна бути загальноприйнята модель. То за яким же принципом розташовуються команди в турнірній таблиці?

— Щоб не бути голосливими, звернемося до Регламенту всеукраїнських змагань з футболу серед неаматорських команд у 1999/2000 рр., глава X якого "Визначення місця в турнірній таблиці" так коментує цю відповідальну процедуру:

10.1. Місця команд в чемпіонаті та першості України визначаються за найбільшою сумою очок, набраних у всіх зустрічах...

Редакція спортивних програм НТКУ на другому каналі Українського телебачення презентує:

Субота (20 листопада) 13.00 — 14.00

Неділя (21 листопада) 14.00 — 15.00

— Міжнародний турнір з гандболу. "Кубок Турчина" за участю збірних Югославії, Білорусі, Росії та України.

"Спортивний канал" — інформаційний партнер газети "Український футбол".

ДОВІДКОВИЙ КІОСК

ПРОДАЮ значки футбольних клубів та національних федерацій дальнього зарубіжжя та країн СНД. Крім того, продаю багато інших матеріалів. Прохання вказувати теми захоплення. Пишіть за адресою: 50005, м. Кривий Ріг-5, вул. Залізноводська, 65, Мицюку Святій Васильовичу.

ПРОДАЮ автозапчастини японських, німецьких, корейських, американських авто. Комп'ютерний підбір.